

Petak, 30. avgust 2002.
Svedok Martin Pniši (Martin Pnishi)
Svedok Gani Baćaj (Gani Baqaj)
Svedok Sofije Imeraj (Sofije Imeraj)
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak 9.02 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Da, izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: SLOBODAN MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na osnovu ovih podataka, vi ste zemljoradnik, zar ne?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ranije ste radili u policiji?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste radili u policijskoj stanici Zrze (Xerxe)?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Radio sam u policijskoj stanici u Orahovcu (Rahovec), Zrze su ispostava te policijske stanice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali vi ste radili u Zrzama, zar ne?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Radio sam u Orahovcu, u policijskoj stanici u Orahovcu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste penzionisani kao policajac?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Da, tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A od kog datuma primete penziju kao penzionisani policajac?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Od kraja 1988. godine, od septembra meseca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, jednom ste, dok ste još bili u policiji, zato što ste... Zbog vaših izuzetnih zasluga bili ste nagrađeni karabinom kao primeran radnik policije?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: To nije tačno. Ne znam odakle vam taj podatak. Ja sam pušku kupio mojim vlastitim novcem, jer sam lovac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, niste to dobili kao poklon za vaše izuzetne zasluge u policiji? Taj podatak nije tačan?

SUDIJA MEJ: Nemojte, nema potrebe da ponavljate ono šta je rečeno. On je rekao da to nije bio poklon.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi na prvoj stranici svedočite o ubistvu pet srpskih policajaca, 22. aprila 1999. godine, u vašem selu Meja (Meja). Da li je tačno da se to desilo 21. aprila?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Da, to je tačno, 22. aprila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja proveravam, jer na osnovu podataka koje imam to nije bilo 22., nego 21., ali to, na kraju krajeva, nije presudno za vaše svedočenje. A da li znate da je među tim ubijenim policajcima bio i policajac Albanac Arifaj Naser (Arifaj Naser)? Da li je to tačno?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Možda je bio Albanac, nisam ga poznavao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je osim tih policajaca, teško ranjen policajac Milutin Dončić i da mu je u bolnici u Prištini (Prishtine) amputirana desna noga?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je pre ovog terorističkog akta u vašem selu i neposrednoj okolini tokom 1998. godine i prvih meseci 1999. godine, bilo terorističkih akata koje je OVK (UCK, Ushtria Clirimtare e Kosoves) učinila prema civilima, policiji, vojsci? Šta o tome znate?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Ne znam da je OVK počinila bilo šta u odnosu na civile 1998. godine, bilo je akcija 1998. godine, a od 2. avgusta pa nadalje tamo nije bilo OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je onda te akcije izvodio ako nije bio OVK? Ko je to onda pucao na civile, policiju i vojsku?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Ne znam. Jedino što znam je da je to celo područje bilo opkoljeno tenkovima, policijom, vojskom, opkoljeno sa svih strana i tada je došlo do tog incidenta. Ne znam ko je to uradio, znam samo da je celo to selo Meja bilo opkoljeno policijom i vojskom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tada, kada je bilo opkoljeno policijom i vojskom, onda su ubili tih šest policajaca? Je li vi to kažete?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, koliko je udaljeno selo Batuše (Batuse) od vašeg sela?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Selo Batuše je udaljeno oko 20 kilometara od mog sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli u vezi sa tim selom za proterivanje celokupnog albanskog stanovništva sela koje ima 80 kuća, da su ih proterali pripadnici OVK 1998. godine, a koji su došli iz Albanije (Albania)? Da li vam je taj događaj poznat?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: To nije tačno. Nije tačno da je OVK proterala stanovništvo. OVK je branila stanovništvo koliko god je mogla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A recite mi koliko je od vašeg sela udaljeno selo Smonica (Smonice) koje pominjete i u vašoj izjavi na prvoj stranici?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Smonica je oko 10 kilometara udaljena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli da se u tom selu 1998. godine nalazila glavna teroristička baza OVK za đakovički region, a istovremeno i centar za okupljanje i distribuciju oružja donetog iz Albanije?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Da, čuo sam za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A znate li da je OVK u ovom selu iskopao nekoliko kilometara rovova odakle su pucali na policiju i na vojnike?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Ne znam, nisam nikada bio tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate za ubistvo vojnika Dragana Ignjatovića, Marka Matića, Dejana Ristića, Dušana Tasića koji su zverski ubijeni od strane OVK u Smonici 1998. godine? Da li znate za taj događaj?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Ne, nisam čuo za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pored ovog sela na istom mestu pominjete, govorim o vašoj izjavi i selo Nec (Nec). Da li vam je poznato da su teroristi OVK primorali 1998. godine, stanovništvo, Albance katoličke i muslimanske veroispovesti da napuste selo i da je polovina otišla u Junik (Junik), a polovina u Čajdrak (Qajdrak)?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: To nije tačno, jer svo stanovništvo, sve porodice su branile svoje kuće i oni su otišli svi zajedno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li ste čuli da su tada pripadnici OVK zapalili u selu Smonica sva sena i kompletnu letinu?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Molim vas, možete li da ponovite pitanje, nisam ga razumeo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli da je tada u selu Smonica OVK zapalila svo sena, znači sve stogove sena i kompletnu letinu?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Ne mogu da zamislim da se tako nešto desilo, da ljudi zapale svoj vlastiti izvor hrane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisu oni palili svoj vlastiti izvor, nego je OVK zapalio to seljacima u Smonici.

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: To nije tačno, jer ljudi su morali da jedu. To ne može da bude istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da li se slažete da je još manje moguće, po toj vašoj logici, da ubijaju civile, između ostalog i Albance, pa su ih ipak ubijali i to u priličnom broju, kao što znate? Je li tako ili nije?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: To nije istina. Ne slažem se sa vama uopšte.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, shvatam da se ne slažete, ali vi ste rođeni u selu Ramoc (Ramoc). Da li vam je poznato da je tamo, u tom selu, bilo lokalno obezbeđenje koje su izabrali sami meštani sela, uz podršku države koja im je dala oružje i da se štite od tih bandita? Da li znate za to?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Ne, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za događaj 26. februara 1999. godine, kad je upravo u tom selu Ramocu u kojem ste rođeni, OVK ranila tri pripadnika tog lokalnog obezbeđenja, takođe Albanci?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Da, čuo sam za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste onda čuli za ubistvo Albanca Fadilja Toljaja (Fadil Tolaj) počinjeno od strane OVK 11. marta 1999. godine u selu Meja u kojem ste živeli?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Nikada nisam čuo to ime.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li ste bili očevidac, ili da li nešto znate, budući da ste selo Meja, po sopstvenoj izjavi, napustili 22. aprila 1999. godine? Dakle, da li nešto znate o bombardovanju kolone Albanaca u blizini vašeg sela 14. aprila, kad su usmrtili preko osamdesetoro ljudi, žena i dece Albanaca, a mnogi su bili teško povređeni? Da li znate nešto o tom događaju?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Znam, to je bilo dva kilometra udaljeno od moje kuće. Avioni su tog dana leteli jako nisko. Svi su rekli da to nije bio NATO, već da su to bili srpski avioni. To je bilo naše gledište na to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Pniši (Martin Pnishi), čak i NATO je priznao to bombardovanje. Kod nas se kaže: "Ne treba biti veći katolik od pape". Da li ste lično otišli do tog mesta?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Ne, nisam lično. Nisam se usudio da izađem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije vas zanimalo da vidite šta se dogodilo?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Nisam mogao, nisam se usudio. Bio sam zainteresovan, interesovalo me je, ali je bilo jako teško da se tamo ode. Sin moga brata je otišao i pomogao je da se sahrane žrtve, ali ja lično nisam otišao, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, u vezi sa ubistvom policajaca o kome govorite na početku vaše izjave, rekli ste da ne znate ko je izvršio tu akciju, ali da se posle toga, kako vi to nazivate, incidenta mnogo vaših komšija sklonilo u vašu kuću. Da li je tako, gospodine Pniši?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: To je tačno. Bio sam kod kuće kada je počelo bombardovanje dva kilometra daleko od moje kuće i nekoliko minuta kasnije došla je vojska iz Đakovice (Gjakove) i pucali su na sve strane, pucali su u vazduh. Čuli smo da su ljudi poginuli, Milutin Prašćević i četvero njegovih kolega su poginuli. Bila je pucnjava duž puta. Pucali su na ljude bez obzira da li su u tome učestvovali ili nisu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam u vezi sa ovima koji su se sklonili u vašu kuću. Koliko je njih, od tih koliko se sklonilo u vašu kuću, učestvovalo u napadu na policiju?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Niko. Njihova kuća je bila od glavnog puta 10 ili 20 kilometara dalje. Oni su bili u velikoj prostoriji u podrumu. Mi smo bili u kući moga brata Đeloša (Gjelosh) i u 9.15 ili 9.30 čuo se pucanj, metak je prošao kroz prozor. To je bio metak iz snajperske puške i srećom nije pogodio mog brata već je pogodio zid naspram prozora. U 4.30 ponovo je počela pucnjava u pravcu kuće moga brata, razbijen je prozor. Dakle, to je bio dan kad smo mi napustili kuću i otišli u jedno dalje selo, selo Jahoc (Jahoce) koje je udaljeno od glavnog puta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od onih što su došli u vašu kuću, koliko je njih bilo naoružanih?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Niko nije bio naoružan. To mogu da kažem sa punom odgovornošću, niko nije bio naoružan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da ste brojali tenkove 31. jula 1998. godine, prema granici i govorite o navodnom napadu na sela Nec (Nec), Smonica i Dobroč (Dobrosh). Je li vi tim navodnim napadom nazivate sukob vojske i policije sa OVK?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: A kako drugačije da kažem? Bili su kod svojih kuća i srpska policija i vojska su došle i napale ih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, molim vas, objasnite mi zašto vi sukob vojske i policije sa OVK definišete kao napad na selo?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: To je bio napad na selo zato što OVK sa Kosova nikada nije išla u Srbiju da tamo napada sela. Oni su bili oko naših kuća da brane vlastitu imovinu. Tako je to bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste svesni činjenice da je i ta teritorija, znači Kosovo, Srbija i da nema šta sa Kosova da se ide u Srbiju, jer je Kosovo Srbija?

SUDIJA MEJ: Mislim da svedok ne može da se bavi time. To je jedno retoričko pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste bili policajac. Ukoliko grupa terorista puca na policiju, na vojsku, na građane, civile, Srbe, Albance i tako dalje, je li to smatrate njihovim pravom zato što oni žive na toj teritoriji? Uostalom, pa obično banditi i operišu na teritoriji na kojoj žive.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, to nisu argumenti, to je sve rasprava. Svedok jednostavno opisuje ono šta se njemu desilo. On ne može da uradi više od toga. Kada je reč o karakteru sukoba i o tome šta se desilo, to je ono o čemu ćemo mi da donesemo odluku u dogledno vreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, vi možete da donesete odluku i da je objavite danas ili u ponedeljak, ali da li vi vidite da se svaki sukob kod ovih vaših svedoka između policije i terorističkih grupa kvalifikuje kao napad na selo, kao da su tamo žene muzle krave pa divlja srpska policija dođe da ih ubije, a reč je, kao što ste se mogli uveriti, o vrlo organizovanim grupama terorista koji su ubijali, klali, maltretirali ljude.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, vi ćete moći da iznesete svoje argumente u dogledno vreme. Sve ćete to moći nama da iznesete u odgovarajućem trenutku, ali sada trenutno treba da unakrsno ispitujete ovog svedoka, a poslednja pitanja su bila jednostavno

rasprava sa njim. Ako imate još relevantnih pitanja za njega, postavite ih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Sva su pitanja relevantna, a pogotovo je ovo relevantno, jer on na pitanje zašto kvalifikuje sukob OVK kao napad na selo objašnjava da je to zato što oni žive tu. Prema tome, takvo objašnjenje je veoma korisno da se ima, gospodine Mej (May), da se shvati o čemu se radi.

SUDIJA MEJ: Vaše vreme, vaše vreme je ograničeno, kao što znate. Molim vas da idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li je u vašem selu stanovala srpska porodica Prentić?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su u maju 1998. godine pripadnici OVK gađali kuću te porodice iz minobacača i automatskog oružja?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Tačno je da je bilo borbi, ali kunem se pred ovim Sudom da svaki Albanac odnosno, nijedan Albanac se ne bi borio na taj način, samo se srpska policija borila na taj način da bi to koristila kao izgovor da nas hapsi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete vi da kažete da je to policija Republike Srbije napala tu srpsku kuću u vašem selu minobacačem i automatskim oružjem? Je li vi to tvrdite?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Nije bilo napada minobacačima, samo automatskim puškama, 12 metaka je ispaljeno iz automatske puške.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vi to tvrdite da je srpska policija automatskim puškama napala na kuću tog Prentića, vašeg komšije, odnosno sugrađanina u Meji? Je li vi to tvrdite?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Zaklinjem se Bogom pred ovim Sudom da je te noći policija pila sve do 22.30. Kada su izašli na

ulicu između moje i njegove kuće i kad sam ja izašao, oni su pucali u krov kuće, ne u prozore. Oni su veoma pažljivo nišani. I ta dva policajca su otišli u Korenicu (Korenice) i ja se zaklinjem ovde, ja se mogu zakleti, ja sam ih video svojim očima jasno kao po danu. A sledećeg jutra čuo sam da su pucali dan ranije i sve šta se te noći dogodilo video sam sa balkona. Ja sam to video i ja sam to ispričao sledećeg dana i onda je policija otišla i pronašla čaure i to smo mi dobro znali. Međutim, mi sami se nismo usudili da izađemo i da istražujemo šta se događalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kad je to bilo?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Pa vi ste pomenuli datum.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažite mi sad kad je to bilo, pošto kažete da sve to precizno znate, a ja sam spomenuo malo pre...

SUDIJA MEJ: Da li se više puta dogodilo da je pucano na kuću srpske porodice? Da li se dogodilo više puta?

SVEDOK PNIŠI: Samo te noći. Nije se dogodilo nijednom drugom prilikom.

SUDIJA MEJ: Dobro, gospodine Miloševiću, evo vam odgovora, dakle.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, gospodine Mej. Ja pitam svedoka kad se to dogodilo pošto tako tačno, kako on kaže, opisuje događaj, pamti, kaže, sve, evo kad se dogodio taj događaj...

SUDIJA MEJ: Pa vi ste mu dali datum 6. maj 1998. godine. Pa vi ste mu rekli koji je datum. To je, dakle, jedini put kad je pucano na kuću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izgledalo je da je zaboravio. Možda je mogao da kaže da je znao, ali bilo kako bilo, dobro, da požurim pošto ćete mi svakako oduzeti mogućnost da ga ispitujem u narednih 10 minuta, koliko vidim po ovom satu. Na drugoj stranici izjave opisujete kako su četiri vojnika uperila puške u Koluta Dužmanija (Kole Duzhmani) i gurali ga u pravcu vaše kuće. Jesu to bili vojnici ili policajci? Naime, vi kažete da su to bila dva pripadnika MUP i dva ruska vojnika. O kakvim ruskim vojnicima je reč, molim vas?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Toga jutra, kao što sam to izjavio u svojoj izjavi, ja sam sa svojom suprugom i mojim sinom Markom radio svoje poslove. Srpska vojska i policija su bili pripremani tokom noći i počeli su da pucaju u vazduh. U tom trenutku pred moju kuću došlo je jedno oklopno vozilo i počelo da puca gore prema brdima iznad Meja. Kole Dužmani iz Korenice je bio na biciklu, išao je prema Jahocu i svojoj kući, a oni su ga zaustavili, zlostavljali, mučili i to pred mojim vlastitim pragom. I oni, oni...

SUDIJA MEJ: Gospodine, moram da vas prekinem. Vama je postavljeno pitanje o Rusima. Možete li da nam kažete nešto o njima? Šta su oni radili?

SVEDOK PNIŠI: Čim sam otvorio vrata, video sam četvoricu. Oni su mi rekli: "Otvori vrata" i znao sam da oni nisu Srbi. Otvorio sam vrata i tamo su bila dva maskirana srpska policajca...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Pniši, nema potrebe da opisujete događaj koji ste već naveli. Ja sam vam postavio pitanje otkud vi znate da su Rusi. Otkud Rusi u srpskoj vojsci i policiji?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Pa to se vrlo lako može zaključiti, iz načina na koji su govorili možete videti da li su oni Srbi ili Rusi. Nekih 30 ili 40 posto srpskog jezika slično je ruskom jeziku, ali ima i razlika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste vi sreli Ruse tokom života?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Da, susreo sam Ruse u mom životu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' govorite ruski?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Razumem ruski.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da Rusi nisu znali da čitaju podatke ispisane latinicom na ličnoj karti. Činjenica da su oni Rusi ne znači nužno da ne mogu da čitaju latinicu.

SUDIJA MEJ: Ovo je komentar. Izvolite, gospodine Šin (Shin).

TUŽILAC ŠIN: Časni Sude, ako hoćemo da budemo pravični prema svedoku, treba da se kaže da u izjavi, zapravo, stoji... Na petoj stranici engleske verzije, u četvrtom pasusu, svedok kaže: "Rusi nisu mogli da čitaju albanski jezik". Ne spominje se latinica.

SUDIJA MEJ: Pa pretpostavljam da kad se govori o latinici, da se onda, zapravo, misli na albanski jezik. Samo trenutak, hajde da ovo razjasnimo. Gospodine, postavljeno je pitanje kako to da ste vi znali da su oni bili Rusi? Vi ste rekli da ste mogli da zaključite na temelju njihovog jezika. Da li je to tačno?

SVEDOK PNIŠI: Tako je.

SUDIJA MEJ: Objasnite nam to u vezi sa pismom. Šta je sa slovima? Da li ste ih videli da nešto čitaju?

SVEDOK PNIŠI: Čuo sam kako razgovaraju, a govorili su i sa mnom i zato sam znao da to nisu Srbi. Oni su me pretukli, hteli su da me bace u bunar, a međusobno su govorili ruski.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da ste čuli pucnje iz pravca kuće vašeg brata i da ste 19 dana nakon što ste čuli pucnje, našli telo Koleta Dužmanija, njegovo telo i onda na osnovu toga što ste ga 19 dana kasnije pronašli, vi tvrdite da su njega ubili ti vojnici, je li tako?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Tako je, jer oni su me ostavili u dvorištu, a Dužmanija su odveli u kuću moga brata. Žena mog brata je za ruku držala njenu dvanaestogodišnju ćerku i oni su hteli da prerežu vrat mom sinu, a moj zet je uzeo mog sina za ruku i odveo ga na put prema Albaniji i tog istog dana pronašli su telo Dužmanija i imali su 19...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Upravo to šta ste rekli potvrđuje da vi ovde govorite ono šta su vam drugi rekli, a vi to niste videli ni ko je ubio, ni kad je ubijen Dužmani. Je li tako, gospodine Pniši?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Od trenutka kad su ga odveli iz moje kuće, pucali su u njega i palili sve sobe u kući.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Otkud vi znate ko je pucao i spalio, kad ste, kažete našli tog čoveka mrtvog 19 dana posle tog dana, kad ste sreli te ljude koje nazivate Rusima?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Čim sam se udaljio od vrata moje kuće, otišao sam do prozora i pogledao u dvorište mog brata. Njegova žena je pošla prema Albaniji, a oni su onda ušli u kuću moga brata i tamo su izvršili pogubljenje. Mi smo leš našli devetnaestog dana zato jer ranije nismo mogli tamo da odemo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem, samo sam vas pitao kako ste mogli da zaključite posle 19 dana ko ga je ubio, kad ga je ubio i tako dalje. Ali objasnite mi jednu još mnogo interesantniju tvrdnju iz vaše izjave i iz onoga šta ste juče rekli. Prvo da vidimo da li vi znate koliko je pripadnika OVK ubijeno u borbama sa vojskom i policijom tada u te kritične dane o kojima svedočite? Da li znate koliko je njih poginulo u borbama sa vojskom i policijom?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: To ne znam. Ne znam ništa o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ovde tvrdite da su ubijena jedanaestorica policajaca. Posle tvrdite kako ste kasnije u junu našli tragove spaljenih tela i da ste procenili da je tačno 74 tela spaljeno. Juče govorite o tome da je bilo 412 mrtvih natovareno na neki kamion i traktor, što uopšte ne pominjete u svojoj izjavi, pa mi sad objasnite tu vašu evoluciju od ovih 11 koji su svakako poginuli u nekim borbama, ako ih je uopšte i bilo 11 mrtvih, do 74 ova koja tvrdite da ste našli spaljena, pa do, onda, ovih 412 koja ste juče pomenuli da su prevezena, a koje ne pominjete u izjavi? O čemu se tu radi, gospodine Pniši? Kakvu vi to priču pričate ovde?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Molim vas, skratite te rečenice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja sam morao da vam postavim malo šire, potpunije pitanje, jer će me prekinuti, ali evo ovako: jeste vi svojim očima videli da je neko ubio nekog Albanca bilo kada? Je li to ovo šta kažete da ste videli ovih 11, je li tako?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Istina je da pre nego što sam tog jutra napustio svoju kuću, da je konvoj išao u pravcu Korenica - Đakovica, komandir policije iz Ponoševca (Ponoshec) po imenu Dragutin, Guta, došao je u vozilu tipa "Kadet" crne boje i parkirao to vozilo popreko na asfaltnom putu, tako da više niko nije mogao da ide tim putem. I svi ljudi, svi mladići su morali da siđu sa traktora i poređaju se po putu i tako je konvoj mogao da nastavi samo sa starijim osobama, a oni koji su ostali, koji su izvučeni iz konvoja bili su pogubljeni. Kada se policija povukla u smeru škole i smeru kontrolnog punkta, to je bio glavni kontrolni punkt, ja sam se popeo na treći sprat kuće da vidim šta se dešava napolju. Video sam četvoricu srpskih policajaca koji su doveli sedmoro ljudi i postrojili ih uza zid kod mosta i jedan od tih policajaca ih je streljao tamo na tom mostu. Ja sam bio na trećem spratu i sve sam to veoma dobro video. Osim toga, tog policajca veoma dobro poznajem. Znam ko je on. Ja sam to već spomenuo u svojoj izjavi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znači vi tvrdite da ste videli ubistvo sedmoro ljudi. Je li tako?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to tvrdite da ste lično videli.

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Vlastitim očima. Zaklinjem se da je tako, jer vazdušnom linijom to nije bilo više od 60 metara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, tih sedmoro je ubio jedan čovek. Dobro, vi znači znate čoveka koji je ubio tih sedmoro ljudi?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste bivši policajac, da li ste otišli da prijavite tog čoveka u stanicu policije u kojoj ste radili?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Da sam ja otišao da prijavim tog čoveka, danas ne bih bio ovde, ne bih bio živ.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Mada to nije istina, ostavimo to po strani. Dakle tih sedmoro ste lično videli, ali otkud ovih 412? Na koji način se tih sedmoro pretvorilo u 412 mrtvih za koje tvrdite? Jeste li vi videli 412?

SUDIJA MEJ: Da budemo pravični prema svedoku, treba da se kaže da on nikada nije rekao da je video 412. On je rekao da mu je neko rekao, da je o tome čuo. To je sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne razumem, ako je ovde mesto da se sluša šta je ko kome ispričao, mi bismo mogli da čujemo mnoge bajke. To su neverovatne stvari koje se ovde dopuštaju. Jeste videli vi i jednog od tih 412? Jeste videli neki leš od tih 412 za koje vam je neko rekao?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Video sam tu sedmoricu. Video sam kad su ih doveli i stavili zajedno sa drugom grupom, drugima koji su takođe bili na traktorima. Kamion se vratio iz smera Korenice i

pošao u pravcu groblja u Meji, traktor je čekao na kamion na tom mestu i onda su zajedno krenuli u smeru groblja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste to što tvrdite videli?

SUDIJA MEJ: Ovo će da bude vaše poslednje pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovo je vrlo važno, gospodine Mej...

SUDIJA MEJ: Da. Dobićete odgovor na to pitanje. Gospodine Pniši, pitanje je jeste li vi videli bilo koje drugo mrtvo telo osim ovih sedam koje ste spomenuli?

SVEDOK PNIŠI: Osim ovih sedam leševa koje sam spomenuo, prvog dana po oslobođenju na groblju u Meji je bilo, otprilike, 10 leševa, a još šest grobova bilo je otvoreno i bila su još tri raspadnuta leša, a onda su dolazili stranci i gledali te leševe i zaključili su da je tamo bilo još leševa. Onaj koji je sa svojim sinovima spakovao tela je bio vaš radnik. Vi to znate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada govorite o leševima koje ste videli posle rata. Posle rata ste ih videli?

SUDIJA MEJ: Da, da, on to kaže, to stoji u njegovoj izjavi. On kaže u izjavi da je video te leševe nakon rata. Ipak, ovo moramo da privedemo kraju, imali ste više vremena nego što je uobičajeno. Gospodine Kej (Kay), imate li pitanja? Ne, gospodine Miloševiću, ne možemo stalno da se svađamo na ovakav način. Imali ste vaših 45 minuta i, osim toga, još pet minuta više. Gospodine Kej?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Časni Sude, nemam pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li sam ja postavio neko nerelevantno pitanje? Da li sam trošio vreme na nebitna pitanja?

SUDIJA MEJ: Da, proveli ste mnogo vremena na prvom delu njegove izjave koji je manje ili više relevantan. I ako to činite, to znači da onda nemate vremena za druge stvari. Uvek to radite sa svedocima: nikad nemate vremena za drugi deo izjave. Morate da planirate vaše unakrsno ispitivanje na takav način da se skoncentrišete na važna pitanja, a vi to ne činite. To vam se stalno dešava i zato vas prekidamo. Izvolite, gospodine Šin.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC ŠIN

TUŽILAC ŠIN – PITANJE: Časni Sude, samo jedno pitanje. Gospodine Pniši, odgovarajući na pitanja optuženog, rekli ste da ste videli kako dvojica ruskih vojnika i dvojica policajaca vode Dužmanija u kuću vašeg brata. Isto tako rekli ste da ste, zatim, začuli pucnjeve i da ste nakon 19 dana našli mrtvo telo gospodina Dužmanija sa ranama od metaka u kući vašeg brata. Recite nam, ako se sećate, koliko je vremena otprilike prošlo između trenutka kad ste videli da gospodina Dužmanija ta četvorica vode u kuću vašeg brata i trenutka kada ste začuli pucnjave?

SVEDOK PNIŠI – ODGOVOR: Da, možda je bilo ukupno pet minuta, ne više. Otišli su, uveli su me unutra, onda su pokušali mom sinu da prerežu vrat. Nakon toga su otišli u kuću mog brata i onda sam začuo pucnjeve. Onda su sobe počele da gore. Sve se odigralo u pet minuta, ukupno, ne više.

TUŽILAC ŠIN: Hvala vam, gospodine Pniši. Časni Sude, to je sve.

SUDIJA KVON: Gospodine Pniši, ja ne razumem ruski jezik, pa vas molim da mi pomognete u vezi sa ovim. U vašoj izjavi na petoj strani engleske verzije vi kažete nešto što se tiče tih ruskih vojnika. Citiram: "Nakon što je ruski vojnik odgovorio, osoba na drugoj strani radio veze je rekla: "Uništi ga", a to znači "uništi ga". Nisam siguran da sam dobro izgovorio. "Uništi ga", da li je to ruski jezik?

SVEDOK PNIŠI: Tako je.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

SVEDOK PNIŠI: Da, razumeo sam šta kažete. Oni su govorili iza zida preko radio stanice. Rus je uzeo radio stanicu spolja i zapitao je: "Da li je Đeloš Kolja (Gjelosh Kola) tamo?". On je bio Srbin, zapravo on je bio Rus, jer da je bio Srbin razumeo bih šta znači "Kolja". Zatim je rekao "Uništi ga" što znači "Odmah ga ubij" i zatim su odveli Kolju u kuću moga brata i tamo ga pogubili.

SUDIJA KVON: Hvala.

SUDIJA MEJ: Gospodine Pniši, time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste svedočili pred Međunarodnim sudom. Sada možete da idete.

SVEDOK PNIŠI: Hvala vam.

SUDIJA MEJ: Gospodine Rajnefeld (Ryneveld), pre nego što dođe sledeći svedok želeo bih da se pozabavimo jednom stvari. Iskaz svedoka K-13, to je izjava, ako se dobro sećam, uvrštena prema Pravilu 92bis. Koliko ja mogu da vidim, ta izjava još nije dobila dokazni broj. Možete li da se pobrinete u vezi s tim, jer je važno da se to formalno uvrsti u spis.

TUŽILAC RAJNEFELD: Da. Časni Sude, hvala vam. Ponekad uradimo sve šta je potrebno, a onda na kraju dokumente formalno ne uvrstimo u spis. S vašom dovoljom, pobrinućemo se za to tokom sledeće pauze.

SUDIJA MEJ: Dobro.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej...

SUDIJA MEJ: O čemu je reč, nije bilo prevoda.

prevodioci: Molimo mikrofon za gospodina Miloševića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Uključen je. Po ovom novom rasporedu vidim da je sad svedok, ovaj, Bačaj Gani (Gani Baqaj) i to mi ni najmanje ne smeta što je on sad preko reda stavljen, ali ja sam juče stavio primedbu na uvrščivanje na listu izjava na osnovu Pravila 92bis, a koju vi niste uvažili. Za ovog svedoka smatram da je poseban. Vaše je pravo, naravno, da ne uvažite ništa od onoga šta ja kažem i da sve podvedete pod 92bis, ali za ovog svedoka, dodajem tim primedbama i činjenicu da ovaj svedok svedoči o vrlo širokom spektru pitanja koja se odnose na švercovanje oružja iz Albanije, na saradnju sa albanskom vojskom, na niz drugih stvari i da je potpuno nepodoban da bude ispitan po Pravilu 92bis, odnosno da ga ja za 45 minuta ne mogu ispitati, pa vam predlažem da pre nego što odbacite ovo šta tražim, da ga ne ispitujem po Pravilu 92bis, pročitate njegovu izjavu i vidite da ga je nemoguće ispitati za 45 minuta.

SUDIJA MEJ: Razmotrićemo vaš zahtev i videćemo koliko vam je vremena potrebno da ga unaksrno ispitajte. Molim da svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK BAČAJ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu i samo istinu.

SUDIJA MEJ: Izvolite. Svedok može da sedne.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RAJNEFELD

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Časni Sude, hvala vam. Ja ću ponovo da zamolim zbog onih koji žele da tačno zapišu ime gospodina Bačaja, da se njegovo ime stavi na grafoskop. Ja sam pogrešno napisao njegovo ime, stavio sam Bačaj, umesto Bačaj u njegovom prezimenu. Hvala. Gospodine Bačaj, da li sam dobro svatio da vi imate 36 godina i da ste kosovski Albanac?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Molim da odgovarate malo glasnije da bi vas svi čuli. U vašoj izjavi naveden je kao vaš datum rođenja 1. april 1966. godine. Vi ste kasnije rekli da ste rođeni, u stvari, 1. avgusta 1966. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I tačno je da ste oženjeni, imate dvoje dece i da ste odslužili vojni rok u jugoslovenskoj vojsci između 1987. i 1988. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Pridružili ste se OVK u junu 1998. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, da li ste svoju prvu izjavu predstavnicima Tužilaštva dali 27. i 28. marta 2000. godine? Da li ste tada dali izjavu?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I kasnije, 9. marta ove 2002. godine, da li ste imali priliku da pogledate tu izjavu i da unesete ispravke kao što je način pisanja vašeg imena, datuma rođenja i slično i onda ste predsedavajućem Sekretarijata (Registry) ovog Suda potvrdili da je sadržaj izjave tačan u skladu sa vašim sećanjem i uverenjem?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala. Časni Sude, ja želim da uvedemo ove izjave. Mislim da su sada na raspolaganju kao naš sledeći dokazni predmet i dok se to dešava, hteo bih samo da podsetim da će ovaj svedok da govori o zatvoru "Dubrava" (Dubrave) i to se nalazi na atlasu Kosova, na stranici 5, u kvadratu J12, to je otprilike šest ili sedam kilometara istočno od Istoka (Istog).

SUDIJA MEJ: Molim vas da prvo dobijemo broj dokaznog predmeta.

sekretar: Časni Sude, to će da bude dokazni predmet Tužilaštva broj 300.

TUŽILAC RAJNEFELD: 2. septembra 1998. godine svedoka su prvi put uhapsili jugoslovenski vojnici na granici između Albanije i Crne Gore. Odveli su ga u vojnu kasarnu i onda prebacili u drugu kasarnu gde su ga ispitivala dvojica ljudi u civilnoj odeći. U izjavi on kaže da su ga tukli i maltretirali od 22.00 tog dana do 6.00 sledećeg jutra i onda ga je jedan vojnik, pratilac, odveo u Niš, a zatim u Prištinu i posle u Đakovicu. Odatle je 5. septembra odveden u policijsku stanicu Peć (Peje) gde su ga dalje ispitivali i fizički maltretirali. On zna dvojicu svojih istražitelja i naveo je njihova imena u izjavi. Pošto više nije mogao da podnese maltretiranje, on je priznao da je bio pripadnik OVK i posle toga je odveden u zatvor.

prevodioci: Gospodine Rajnefeld, molim vas, čitajte malo sporije. Hvala.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Upozoren sam da čitam malo sporije. Svedok je prebačen zajedno sa 20 drugih zatvorenika u zatvor "Dubrava" u Istoku. 21. decembra 1998. godine je smešten u ćeliju u "Blok C1" i saopštio je ime svog cimera iz ćelije. Takođe, u "Blok C1" je bilo još i 10 srpskih zatvorenika koji su nosili zatvorenička odela. Oni su bili odvojeni od ostalih zatvorenika kosovskih Albanaca. A "Blok C1" je blok koji je bio za izolaciju i mi smo taj blok označili u dokaznom predmetu broj 289 kada je jedan drugi svedok svedočio. Svedok je izveden pred sud u Peći 4. februara 1999. godine i tada je osuđen za krijumčarenje oružja, za pripadnost OVK i držanje straže u svom selu, te je osuđen na 18 meseci zatvora i vraćen u zatvor "Dubrava". 21. februara 1999. godine je prebačen u "Blok C2" gde je boravila većina zatvorenika. U njegovom svedočenju se navodi da su od početka marta 1999. godine do kraja aprila 1999. godine u Dubravu prebačeni

zatvorenici iz drugih zatvora u Srbiji i pojedini civili iz Đakovice. Krajem aprila 1999. godine, on procenjuje da je u zatvoru bilo skoro 1.000 zatvorenika. Svedok u svojoj izjavi dalje govori da je 19. maja 1999. godine NATO bombardovao zatvor i trojica zatvorenika su poginula u "Blok C1". Nakon tog incidenta zatvorenicima je dozvoljeno da ostanu van ćelija u okviru kruga. 21. maja NATO je bombardovao i to je bilo duže bombardovanje i poginulo je, otprilike, još 19 zatvorenika. Srpski stražari su naredili zatvorenicima da odnesu ranjene na sportsko igralište, a da poginule, tu gde leže, pokriju ćebadima. On je ostao do 21. maja u jednom velikom kanalu sa drugim zatvorenicima. Ujutru 22. maja stražari su naredili zatvorenicima da se postroje na sportskom terenu i rekli im da će ih prebace u zatvor u Nišu u Srbiji. U svojoj izjavi kaže da je bilo oko deset vrsta, deset redova zatvorenika i da je on bio u prvom redu sa prijateljima udaljen oko 30 metara od stražarskog tornja i okrenut licem prema tornju. Video je vojnike, tri vojnika, tri čoveka u uniformama stražara sa maskama na licu, dvojica su imali automatsko oružje, jedan je imao bazuku i oni su stajali pred stražarskim tornjem. S desne strane on je video osobu u maskirnoj uniformi i video je veliki mitraljez kroz rupu u zidu do koje je došlo nakon bombardovanja. Na desnom rukavu je pisalo "Milicija". Stražari i milicija su počeli da pucaju. Čuo je pucnjavu sa svih strana, uplašio se, legao licem prema zemlji. Čuo je vriske ranjenih. Došlo je do opšte panike među zatvorenicima. Svedok dalje opisuje da je pucnjava trajala, po njegovom mišljenju, oko pola sata, nakon čega je on puzao oko 15 metara pre nego što je došao do podruma kuhinje i sklonio se tu zajedno sa 300 do 400 drugih zatvorenika. Tokom dana snajperi su pucali sa stražarskog tornja. On je proveo noć u podrumu. Sledećeg jutra između 5.00 i 6.00 video je oko 20 maskiranih ljudi u uniformama i nemaskirane u uniformama stražara koji su opkolili kuhinju. Bacane su bombe i čuli su se glasovi na srpskom jeziku: "Imate pet minuta da izađete ili ćemo vas sve pobiti". Ti koji su bili u podrumu su se predali i odvedeni su u fiskulturnu salu gde su im naredili da sednu na pod. Dok su bili u fiskulturnoj sali, svedok je čuo ljude kako s polja viču: "Sve unutra ćemo pobiti, a ljudi će misliti da ih je ubio NATO".

Čuo je izvana, pucanje i zvuk bombi koje su eksplodirale. Dva sata kasnije jedan maskirani čovek je ušao u fiskulturnu dvoranu sa pet kutija cigareta i rekao da im je komandant Miki poslao cigarete i da više neće biti povređivani. Posle toga mogli su slobodno da idu po celom zatvoru. Svedok kaže da je on zajedno sa ostalima otišao na sportski teren i tu je izbrojao 160 leševa. Nađeni su mrtvi zatvorenici i u šahtovima. Sve skupa svedok kaže da je zajedno sa 23 zatvorenika koji su poginuli u NATO bombardovanju u zatvoru "Dubrava" ukupno ubijeno 190 zatvorenika. 24. maja svi preživeli zatvorenici su prebačeni autobusom u zatvor u Lipljan (Lipjan). Za tim autobusom je sledio kamion sa ranjenima. Stražari su im rekli da ne govore o tome šta se desilo u zatvoru "Dubrava", a ako ih neko pita, da kažu da su zatvorenici poginuli od bombardovanja NATO. Samo kratko da kažem da je 10. maja on prebačen u zatvor u Sremskoj Mitrovici i tu je izdržao kaznu i pušten je na slobodu 6. marta 2000. godine. Časni Sude, vi ste već videli dokazni predmet broj 289 i ja bih samo zamolio da poslužitelj pokaže sliku stražarskog tornja u zatvoru "Dubrava". To je dodatak u paketu u skladu sa Pravilom 92bis. Ja bih hteo samo da postavim nekoliko pitanja u vezi s tim. Gospodine Bećaj, to vidite na ekranu, ali ću da vas zamolim da nam pokazivačem pokažete na samom dokumentu, a ne na ekranu da bismo mi na ekranu onda videli to šta pokazuje. Nas pre svega interesuje sportski teren i stražarski toranj u vezi sa incidentom koji ste opisali u svojoj izjavi. Možete li da nam pokažete na ovom dokumentu, ovoj mapi koja nosi vaše inicijale, gde su se nalazili zatvorenici, a odakle je došla pucnjava i kuda ste vi otišli?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Zatvorenici su bili u fiskulturnoj sali ovde, a ljudi koji su pucali su bili na stražarskom tornju i ovde sa desne strane gde je bila rupa u zidu koja je bila napravljena bombardovanjem NATO-a. Ja sam bio ovde negde na samom sportskom terenu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Mi smo bili postrojeni.

SUDIJA KVON: Da li je to fiskulturna dvorana ili je to sportski teren?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: To je ono šta želim da razjasnim. Mislim da ste rekli “bili smo u fiskulturnoj dvorani”: da li ste mislili fiskulturna dvorana ili ste mislili sportski teren, tamo gde su ljudi bili postrojeni?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Mislio sam na sportski teren.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Pokažite nam ponovo to područje koje se nalazi odmah ispod stražarskog tornja. Tu je jedno područje u obliku trougla, dakle područje koje se nalazi odmah ispred toga. Da li je to područje koje nazivate sportskim terenom?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ovde u uglu na vrhu je stražarski toranj, a sportski teren je odmah ispod toga.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Što se tiče tih deset redova postrojenih ljudi, koliko je ljudi bilo u tim redovima, po vašoj proceni, dakle ljudi koji su bili okrenuti licem prema stražarskom tornju?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Bilo je oko 800 ljudi, 850 zatvorenika koji su bili okrenuti licem prema stražarskom tornju.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Moje završno pitanje u vezi sa tim: ta rupa na zidu koju ste pokazali sa desne strane, vi ste rekli da je tu bila jedna rupa koja je izazvana bombardovanjem NATO. Koliko je bila velika ta rupa, otprilike?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Rupa u desnom krilu, u desnom zidu bila je oko 70 santimetara visine i oko 50 santimetara širine.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je to bila dovoljno velika rupa da se kroz nju provuče osoba?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Teško bi bilo da se osoba provuče kroz nju, jer nije bila dovoljno velika da bi se osoba provukla.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Pogotovu ne osoba moje veličine, pretpostavljam. Da li bi neko mršaviji, na primer vi, mogao da se provuče kroz tu rupu?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Da, uz napor, pretpostavljam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je ta rupa bila dovoljno velika da se kamion proveze kroz nju? Izvinite, nisam dobio odgovor.

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Ne, traktor ne bi mogao da se provuče kroz tu rupu. Nije to bila tako velika rupa.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I na kraju, među ljudima koji su ubijeni na sportskom terenu u toj pucnjavi, da li se sećate imena ljudi koji su ubijeni tog dana na sportskom terenu 22. maja 1999. godine?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Sećam se određenih osoba koje su bile blizu mene. Bilo je nekoliko tela oko mene, tako da se sećam tih imena, tih ljudi čija su tela bila u mojoj blizini. Mogu li da navedem njihova imena?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Molim vas, navedite njihova imena.

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Bila je osoba iz opštine Dečani (Decane), iz sela Istinić (Isnij), on se zvao Met Osmanaj (Met Osmanaj), Besim Pačarizi (Besim Paqarizi) koji je, takođe, bio u blizini, on je bio iz Prizrena (Prizren). Naim (Naim) je bio iz sela Streoce (Strellc), takođe iz opštine Dečani. Ramiz Memija (Ramiz Memija) je iz Albanije, iz Tropolja (Tropoje), Hamdija Demaj (Hamdija Demaj) iz sela Račaj (Rracaj), Fadilj Bećiri (Fadil Beqiri) takođe iz sela Račaja i Izet Bećiraj (Izet Beqiraj) iz opštine Đakovica. To su bile osobe koje su bile u mojoj blizini, osobe koje sam poznao.

TUŽILAC RAJNEFELD: To su bila sva moja pitanja. I na kraju fotografija na koju se odnosilo svedočenje je deo paketa u skladu sa Pravilom 92bis. Da li želite da bude označena brojem ili da bude u okviru paketa?

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala, to su sva moja pitanja.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svojoj izjavi navodite da ste OVK pristupili juna 1998. godine, je li tako?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je bio komandant vaše jedinice?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Nismo imali komandanta u mom selu u to vreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je bio komandant vaše jedinice? Ja ne govorim o selu. Vi ste bili u okviru neke jedinice.

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Ja sam bio pripadnik jedinice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam dobro čuo, šta ste vi bili?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Ja sam bio pripadnik OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pripadnik OVK, pa zato vas pitam koliko je vaša jedinica brojala ljudi?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Celo selo je bilo deo moje jedinice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odgovorite na moje pitanje koliko je brojala ljudi vaša jedinica?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Bilo je oko 250 kuća u selu i rekao sam, svi muškarci u selu su bili pripadnici te jedinice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to znači da je jedinica brojala oko 1.000 ljudi, otprilike ili možda više ili možda manje?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Celo selo je bilo u jedinici sa izuzetkom nekoliko osoba koje su bile lojalne srpskoj državi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi koju vrstu naoružanja ste imali?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Imali smo automatske puške. Ispravka, ja sam imao automatsku pušku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li svi imali automatske puške?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne, nisu svi imali automatske puške.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta su, onda, drugi imali?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nije bilo dovoljno oružja za sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kad ste počeli da donosite oružje iz Albanije, je li onda bilo dovoljno oružja?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne, nije. Neki ljudi su išli sami po oružje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi kad ste svi imali oružje?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne znam kad su svi imali oružje. Znam da sam ja imao automatsko oružje i da su neke osobe odlazile u Albaniju da nabave za sebe oružje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste bili jedna od tih osoba koja je odlazila u Albaniju da nabavi oružje. Je li to tačno ili nije?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da, išao sam sa nekim prijateljima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pre nego što pređemo na to, na vaša putovanja po Albaniji za oružje, recite mi u koliko je borbi učestvovala vaša jedinica kada su ubijeni vojnici, policajci i

civili, bez obzira na to koja od ovih kategorija? U koliko borbi, u koliko akcija?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nije bilo akcija u mom selu koje je preduzela OVK. Ja govorim o vremenu kada sam ja bio u selu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste vi učestvovali u nekom ubistvu policajca, vojnika, civila i koliko njih?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nisam učestvovao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste pucali vi iz puške za koju kažete da ste imali i vi i ostali?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nisam imao priliku da koristim to oružje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači vi uopšte niste ispalili nijedan metak za vreme ovog rata?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne. Ja sam se bavio svojom porodicom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Baćaj, da se sada pozabavimo ovom vašom delatnošću. Vi navodite da ste 2. septembra uhapšeni na granici Albanije i Jugoslavije, sa jugoslovenske strane granice na području Bogaja (Bogaj) i da vas je uhapsila vojska.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste granicu ilegalno prešli, je li tako?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kod koga ste bili smešteni u Albaniji?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Bio sam sa svojom porodicom u Draču (Durrës), Albanija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Uopšteno govoreći, da li tada ili uopšte u svim prilikama za vreme boravka u Albaniji, vi ste se bavili prikupljanjem naoružanja? Je li tako?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste se za vreme boravka u Albaniji bavili obučavanjem pripadnika OVK u kampovima u Albaniji?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne, jer kao što sam rekao, ja sam se bavio svojom porodicom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Bećaj, u izjavi koju ste dali pred našim istražnim organima, koja je pridružena vašoj izjavi haškim istražiteljima, vi navodite da je aprila, 24. aprila 1998. godine, bio održan sastanak u seoskoj džamiji. Je li tako?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne znam ništa o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da preskočimo razgovor o tome, a da li je tačno da vam je Ramuš Haradinaj (Ramush Haradinaj) potpisao potvrdu sa kojom ste kasnije otišli u Tropoju, u Albaniju, radi preuzimanja oružja?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ja sam otišao u Albaniju sa nekim prijateljima, mi nismo imali sa sobom nikakav dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, jeste li, kad ste prešli u Albaniju, bili bez dokumenata... A da li ste vi uopšte imali taj dokument u bilo koje vreme?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I gde ste to ostavili?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Rekao sam da nismo imali nikakav dokument sa nama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste naveli istražnim organima da su vas u Tropoji sačekali oficiri albanske armije i da su vas

vojnim kamionima prevezli u grad Bajram Curi (Bajram Curri), Albanija. Je li tako ili nije?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da, zajedno sa mojom porodicom. Tamo sam otišao zajedno sa svojom porodicom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koje su činove imali ti oficiri?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne znam.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, sada je trenutak za pauzu. Mi ćemo da razmotrimo vaš zahtev da dobijete više vremena tokom ove pauze. Gospodine Baćaj, sada ćemo da napravimo pauzu od 20 minuta. Molim vas imajte na umu da tokom ove pauze ni sa kim ne razgovarate o svom svedočenju dok se ono ne završi, a to uključuje i predstavnike Tužilaštva. Vratite se, molim vas, za 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, razmotrili smo pitanje dodatnog vremena. Možete da imate jedan sat za ovog svedoka. To znači da od sada imate 50 minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam dobio odgovor na poslednje pitanje koje sam vam postavio: koje su činove imali ti oficiri koji su vas sačekali na granici?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Rekao sam da ne znam koje su činove imali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko je bilo još vojnika albanske armije sa njima?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nisam video nikakve vojnike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi koliko ste puta vi išli u Albaniju za oružje?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Jednom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: To je bilo negde sredinom aprila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko vas je tada bilo u grupi?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Tad kad sam ja išao, bilo nas je petnaestak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko ste tada preneli oružja?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Tad kad sam ja išao, svako je preneo po jedan komad oružja nazad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste jugoslovenskim istražnim organima naveli da ste prilikom prelaska granice Albanije susreli sa kolonom Albanaca, otprilike njih 200, a koji su sa sobom vodili 200 natovarenih konja sa oružjem.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nisam rekao da su nosili oružje. Rekao sam da su sa njima bile žene i da su išli u Albaniju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, jesu li ti ljudi koji su prenosili oružje iz Albanije bili Albanci sa Kosova ili Albanci iz Albanije?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nisam ih video da nose oružje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, te koje ste sretali, jesu bili Albanci sa Kosova ili Albanci iz Albanije koji su prelazili u Jugoslaviju preko granice?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Rekao sam da sam video žene, decu i starije kako prelaze granicu i to prelaze u smeru Albanije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to kažete sada, međutim u onoj izjavi jugoslovenskim istražnim organima rekli ste 200 konja natovarenih oružjem, svakog je vodio po jedan od vodiča tih konja. Je li tako ili nije?

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, meni se čini da vi niste imali priliku da vidite dokument po kom se ovaj svedok unakrsno ispituje. Taj dokument je bio obelodanjen optuženom i pitam se zar ne bi bilo dobro da vi sada dobijete kopiju tog dokumenta kako bi ovo imalo smisla. Mi nismo sa svedokom analizirali ovaj dokument. On se nalazio u paketu sa ostalim dokumentima.

SUDIJA MEJ: U redu, dajte nam taj dokument.

TUŽILAC RAJNEFELD: Isto tako, budući da svedok nije video taj dokument, a mi ovde imamo kopiju na BHS, mislim da bismo taj dokument mogli da damo svedoku? Nismo analizirali taj dokument sa svedokom pre nego što je on počeo da svedoči.

SUDIJA MEJ: Dostavljanje dokumenta ne oduzima previše vremena, to može da se uradi. Ne bih hteo da gubimo vreme više nego što je potrebno.

TUŽILAC RAJNEFELD: Svakako, jednostavno želim da budem pravedan prema svedoku. Treba da se ima na umu činjenica da je gospodin Milošević odlučio da potroši svoje vreme na ovaj aspekt, a ne na relevantni deo iskaza.

SUDIJA MEJ: To nema veze.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Časni Sude, osmi red na stranici broj 3, tu se nalazi pasus o kom optuženi ispituje u ovom trenutku.

SUDIJA MEJ: Hvala. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imamo dokument sada. Ja sam vas već pitao, a vi ste negirali. U vašoj izjavi se kaže: "Dva dana pre polaska u Republiku Albaniju, odnosno 24. aprila 1998. godine, navedena četvorica su organizovala sastanak u seoskoj džamiji na kojoj je prisustvovalo oko 50 meštana, među kojima je bio i moj brat Haki Baćaj (Haki Baqaj). Na sastanku je odlučeno da

za Republiku Albaniju pođemo za dva dana, te da može da pođe svako ko se prijavi. 26. aprila u noćnim časovima u zaseoku Aljaj (Alaj) se okupilo se oko 50 pripadnika diverzantsko-terorističke grupe. Aljaj Bujar (Alaj Bujar), s obzirom da je dobro poznao put prema Republici Albaniji, bio je imenovan za vođu grupe". Potom ovde navodite imena svih koji su prešli. A pre toga govorite da je inicijativa Ramuša Hajradinaja, komandanta Glavnog štaba, da se izvodi ova operacija. I navodite da je po povratku grupe iz Albanije formiran štab u kući Ramadana Dukaja (Ramadan Dukaj) koji je i bio naimenovani šef Glavnog štaba, dok su ostali, ostali su bili samo članovi štaba, a oni su poimenice: Aljaj Bujar i Aljaj Šemsedin (Alaj Shemsedin). Pre toga ste pomenuli da ste sedam dana boravili u štabu OVK u selu Busidoj (Busidoj), Albanija, kod Tropoje i da ste bili primorani da oružje kupite za svoj novac i tako dalje. I ovde na jednom mestu kažete ovo šta sam vas sad pitao: "Prilikom prelaska granice susreli smo karavan oko 200 natovarenih konja sa oružjem i oko 200 pripadnika diverzantsko-terorističke grupe od kojih je polovina bila sa područja Drenice (Drenice), a ostali iz Junika (Junik). Pored ostalih u koloni je bio i Sadrija Gačaferi (Sadrija Gacaferi) koji je u kraćem razgovoru rekao da je oružje preuzeo u štabu takozvane Vlade Republike Kosovo (Qeveria e Republikes se Kosoves) u Tropoji". A potom kažete: "Kada smo pristigli na ulaz"...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Ne možemo ovo da pratimo. Moramo da vidimo tačno iz kog pasusa čitate. Gospodine Kej, možete li sada da nam pomognete, molim vas?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovo ima vašu oznaku 00002948. Ja čitam tekst na srpskom jeziku i čitam iz prvog pasusa tog teksta, a to je 2.950, to je broj u verziji teksta na srpskom jeziku.

SUDIJA MEJ: U verziji na engleskom jeziku, to je stranica broj 3, na vrhu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda kažete: “Kada smo pristigli na ulaz u Tropoje, sačekali su nas oficiri albanske armije i vojnim kamionom su nas prebacili do grada Bajram Curi gde smo smešteni po privatnim kućama. Ja sam sa porodicom mesec dana bio smešten kod Hasana Avdije (Hasan Avdija). Nakon tri dana otišao sam u kafanu ‘Tri brata’ (Tre vellezer) u Bajram Curiju, gde sam sreo Muhameta Nitaja (Muhamet Nitaj) iz Drenovca (Drenoc) i on mi je pokazao za susednim stolom”, ne mogu da pročitam ovo, “pokazao bivšeg oficira JNA, Tahira Zemaja (Tahir Zemaj) iz sela Streoce, Fadila Haradinaja (Fadil Haradinaj) iz sela Slup (Sllupe), u opštini Dečani i izvesnog Abu (Aba) rodom iz Drenice i njihovog vozača koji je imao bradu i crne naočare. Za njih mi je rekao da su nedavno došli iz Nemačke (Germany), da se nalaze u štabu Vlade Republike Kosova kod Tropoje”.

SUDIJA MEJ: Moram da vas zaustavim, gospodine Miloševiću. Ovo je unakrsno ispitivanje. Svedok mora da ima priliku da odgovori na ovo šta ste vi pročitali. Gospodine Baćaj, imam ovde tu izjavu i vi je imate pred sobom. Čuli ste šta je do sada pročitano, želite li nešto da kažete o tome?

SVEDOK BAĆAJ: Ja to nisam rekao. Oni koji su me odveli na ispitivanje u Peć, napisali su u toj izjavi šta su hteli, pa je lista sa imenima meni jednostavno pokazana. To mi je pokazao čovek koji me je doveo na ispitivanje. Ja sam tu listu sa imenima jednostavno tek video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mogu li da nastavim?

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pred kraj izjave, pošto nemamo mnogo vremena moram da preskačem mnogo toga, kažete: “Napominjem da sam u kontaktu sa Aljaj Hakijom (Alaj Hakija), kuvarom u štabu, došao do saznanja da se za potrebe diverzantsko-terorističkih grupa na Kosovu i Metohiji brodovima iz Nemač-

ke i Švajcarske (Switzerland) doprema oružje do luke Vlora (Vllora) u Albaniji, a potom kamionima do Tropoje". A dole na kraju piše "građanin je pročitao zapisnik i potpisuje ga" i ovde ima vaš potpis i potpis ovlašćenih službenih lica kojima ste dali izjavu. Je li ovo vaša izjava?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ovo je moj potpis, ali to nije moja izjava. Ja ne znam tu osobu koju ste vi sada spomenuli i nemam pojma ko je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja razumem da vi nemate pojma o bilo čemu šta ste govorili ranije. A recite mi uzgred, pošto ste malopre u odgovoru na pitanje gospodina Rajnefelda rekli da je jedan od poginulih pored vas u zatvoru Dubrava bio Ramiz Memija iz Tropoje, dakle građanin Republike Albanije, zbog čega je on bio uhapšen? Kao član OVK ili ne? Nesumnjivo je uhapšen na teritoriji Jugoslavije.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ja ne znam zašto je on uhapšen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ovaj karavan koji ste sreli sa oružjem, da li znate koje je sve naoružanje prenosio?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Rekao sam da nisam video nikakav konvoj sa oružjem koji dolazi na Kosovo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam vam pročitao vašu izjavu i u njoj piše da je to bio konvoj sa oružjem od 200 konja i 200 pripadnika OVK. Vi sad tvrdite da to niste rekli, je li tako.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ja to nisam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a ko je ispred takozvane "Vlade Republike Kosovo" u Tropoji bio zadužen za podelu oružja?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ni to. Dobro, rekli ste da ste u kafani "Tri brata" upoznali Tahira Zemaja. Je li on bio jedan od komandanata OVK? Samo mi recite da ili ne.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ja ne znam gde se nalazi taj kafić, niti ja znam Tahira Zemaja. Znam ga po imenu, ali ga ne znam lično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači i ovo je neistina da ste ga tamo upoznali. Je li to isto izmislila ova ekipa istražna koja vas je pitala da li ste u kafani "Tri brata" upoznali Tahira Zemaja, ili ni to niste rekli?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ja to nisam rekao. Još jednom ponavljam ja ne poznajem Tahira Zemaja i nikad nisam imao nika-kvog kontakta sa njim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste čitali bar knjigu inter-vjua Tahira Zemaja i Ramuša Haradinaja, to je objavljeno pa može svako da kupi tamo na Kosovu, pretpostavljam?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne, ja to nikad nisam pročitao. Čuo sam za to, ali lično ja to nisam pročitao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, u svojoj izjavi haškim istražiteljima vi navodite da ste pred vojnim organima negirali da ste pripadnik OVK, je li tako?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: To sam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A navodite da su vam oni pokazali spisak od 74 Albanca koji su se bavili švercom oružja iz Albanije. Je li to tačno?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: To je tačno. Oni su meni u Peći pokazali taj spisak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je za svima vama raspisana poternica?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: To ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svojoj izjavi navodite da ste 6. septembra u 7.00 odvezeni u policijsku stanicu u Đakovici, je li tako?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da su vas ispitivali islednici, jedan od njih se zvao Zita (Zita), a tu je bio i šef bezbednosti u Peći, Dem Mujaj (Dem Mujaj) za koga kažete da ste ga dobro poznavali od pre rata, je li tako?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Možete li da objasnite to vaše poznanstvo sa načelnikom bezbednosti u Peći?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ja sam ga znao samo iz viđenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Poznavali ste ga samo iz viđenja? Rekli ste da ste ga dobro poznavali pre rata, u izjavi koju ste dali za ovaj Sud.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ja sam ga poznavao iz viđenja, nikada sa njime nisam razgovarao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste, možda, bili saradnik Državne bezbednosti po osnovu poznanstva sa Dem Mujajem?

SUDIJA MEJ: Svedok je rekao da ne poznaje gospodina Mujaja, nego ga poznaje samo iz viđenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, preskočiću onda pitanja vezana za to. Vi ste i prilikom saslušanja, znači pred načelnikom bezbednosti u Peći i policajcem zvanim "Zita" tek naknadno priznali da ste član OVK, je li tako?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: To sam priznao. Bilo ko u mojoj situaciji učinio bi isto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste u pritvoru bili sve do suđenja kad ste odlukom suda u Peći osuđeni na 18 meseci?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da vas niko nije zlostavljao u zatvoru?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nisam bio zlostavljan u zatvoru u Peći, jer neki od zatvorskih stražara tamo su bili Albanci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa pretpostavljam da nisu samo neki: recite mi da li su bar polovina čuvara u zatoru u Peći Albanci? Je li tačno ili ne?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Mislim da ih je bila polovina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad da pređemo na zatvor u Dubravi. 21. decembra prebačeni ste tamo i smešteni u "Blok C", sa zatvorenicama kojima nije izrečena kazna i oni su svi u civilnoj odeći, kao i svuda u istražnom zatvoru pre nego što su osuđeni, a zatvorske uniforme nose oni koji su osuđeni, je li to jasno?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izdržavanje kazne ste otpočeli u februaru 1999. godine, u Dubravi. Da li vas je neko od trenutka kada ste počeli da izdržavate kaznu do bombardovanja zatvora, znači, za vreme tog vašeg boravka u Dubravi, bilo ko maltretirao u zatvoru?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko je Albanaca čuvara bilo zaposleno u zatvoru?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nijedan jedini Albanac nije bio u zatvoru "Dubrava".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je Nedžmedin Kaličinaj (Nexhmedin Kalicinaj) bio zamenik upravnika zatvora u Dubravi?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Tog čoveka ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je poginuo u bombardovanju. A da li znate da nijedan Albanac, odnosno nijedan osuđenik, ni Albanac, ni Srbin, u tom zatvoru nije bio u zatvoru, a da

pre toga protiv njega nije vođen krivični postupak? Jeste li sreli nekog ko je bio uhapšen, a da nije vođen protiv njega krivični postupak?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nisam shvatio vaše pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U zatvoru ste se sretali sa ostalim zatvorenicima: da li ste sreli i jednog jedinog zatvorenika koji je uhapšen, a da protiv njega nije vođen krivični postupak?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ja sam tamo bio i svi koji su bili u mojoj ćeliji nisu bili osuđeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisu bili optuženi. To ste rekli?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Rekao sam da ti ljudi nisu bili osuđeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali je protiv njih vođen krivični postupak. Oni su bili u procesu istrage. Je li tako ili ne?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je taj "Blok C1" koji je odmah pogođen, bio paviljon sa pojačanim nadzorom?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su u tom paviljonu bili smešteni najopasniji kriminalci?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne znam kakva su oni vrsta kriminalaca bili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li je direktno pogođen tada već komandni pult službe obezbeđenja u tom paviljonu?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: "Blok C1" je pogođen dva puta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li je tačno da je u prvom napadu gađana zgrada službe obezbeđenja?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Znam da su bila tri pogotka. Ne znam koji je bio prvi, jer mi smo bili unutra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li smatrate da ima neke veze gađanje zgrade sa službom obezbeđenja i gađanje zida i rušenje zida avio-bombom?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Već sam rekao da ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja bih zamolio da se pokaže ona slika gde se vidi porušeni zid zatvora, ali nećemo je čekati. Ja ću da nastavim sa ispitivanjem pa kad je nađete možete da je pokažete.

SUDIJA MEJ: To su dokazni predmeti koje traži optuženi, one fotografije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato koliko je radnika službe obezbeđenja bilo povređeno prilikom prvog napada?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: To ne znam. Mi smo bili unutar zidina. O kom napadu sad tačno govorite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad se završio taj prvi napad, gde ste se nalazili?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Ja sam bio smešten u "Blok C2".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo sliku zida koji je porušen. Da, tu sliku. Molim vas satavite je na grafoskop. Dakle, ovo je porušen zid na zatvoru. Malopre vas je pitao gospodin Rajnefeld je li može tu da prođe kamion. Vi ste rekli da ne može. Ne čini li vam se da i kamion može da prođe kolika je rupa na zidu?

SUDIJA MEJ: Prvo, da budemo fer prema svedoku, nije identifikovan ovaj zid. Gospodine, da li vi prepoznajete ovaj zid?

SVEDOK BAĆAJ: Dobro znam ovaj zid. Tu nismo bili mi zatvorenici, to je bilo sa leve strane. Ovde je bila centralna toplana za zatvor i to je izvan zidina gde su bile i ostale zgrade.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li povezujete gađanje zida i gađanje zgrade sa stražarima?

SUDIJA MEJ: To nema nikakve veze sa njim. Moraćete da to pitanje postavite onima koji su ciljali zatvor. On ne može ništa da kaže o tome. Da li ste završili sa ovom fotografijom, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Izvinite, molim vas?

SUDIJA MEJ: Da li ste završili sa ovom fotografijom?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da.

SUDIJA MEJ: Dobro. Hajde onda da nastavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su uvedene mere dodatnog obezbeđenja da bi sprečile bekstva zatvorenika?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Mislim da jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da su te mere imale za cilj zaštitu zatvorenika od mogućeg međusobnog obračuna među njima?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne. Nema sumnje da je to bilo u nameri da budemo svi istrebljeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro recite mi sad, gospodine Bećaj, kako objašnjavate to da neko ima nameru da vas sve uništi, a onda vas posle toga, kako vi ovde kažete u vašoj izjavi, sa 15 autobusa, po podacima sa kojima ja raspolazem, više od 800 zatvorenika odveze u druge zatvore? One koji su svoju kaznu

odslužili, odmah su otpuštali i tako dalje. Kako objašnjavate to da je neko hteo da vas uništi, a onda odvezao vas 800 u druge zatvore, na sigurno?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Videli smo šta se unutra desilo. Oko 160 zatvorenika je ubijeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je vama poznato da su 93 poginula zatvorenika izvađeno iz ruševina, a ova brojka o 160 o kojoj govorite, vi zapravo govorite o broju povređenih, a ne poginulih? Je li tako, gospodine Bečaj?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Broj povređenih je bio mnogo veći, a 160 je ubijenih, odnosno 180, uključujući 23 ubijenih u bombardovanju NATO.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi tačno znate koliko je poginulo u bombardovanju NATO i to svodite na cifru od 23 i tvrdite da su ostale pobili zatvorski stražari? Je li to vaše svedočenje?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Video sam 23 ljudi lično svojim očima i sve sam ih prebrojao. To su ljudi koji su poginuli u napadu NATO.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svim danima napada NATO, koliko je dana bombardovan zatvor?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Zatvor je bombardovan 19. maja, 21. maja i više nije bilo NATO bombardovanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro. recite mi, molim vas, kako je verovatno ovo šta tvrdite ovde na stranici broj 7 vaše izjave? “Dok smo bili u Lipljanu, stražari su naredili zatvorenima iz Dubrave da ništa ne govore o onome šta se dogodilo u Dubravi. Ukoliko nas neko ikad pita, trebalo je da kažemo kako je zatvorenike pobio NATO”. Da li je verovatno da vas 800, eto stražari nagovore i to stražari koji su hteli da vas pobiju, da im učinite uslugu da pričate da ih je pobio NATO? Ko bi mogao da ima takvu pretpostavku, recite mi, gospodine Bečaj?

SUDIJA MEJ: To je sve rasprava. To je sve rasprava, gospodine Miloševiću, kao što dobro znate. Ako imate pitanje, postavite pitanje, ali to nije odgovarajuće pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa odredili ste mi vreme, ja ću ga iskoristiti. Kad ste vi konačno smešteni, kad ste evakuisani vi ste posle prebačeni koliko sam shvatio u Sremsku Mitrovicu ili gde ste već završili? Pušteni se 6. marta 2000. godine iz Sremske Mitrovice. Koliko ste dugo bili u Sremskoj Mitrovici?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Proveo sam oko devet meseci u zatvoru u Sremskoj Mitrovici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam je palo na pamet da za tih devet meseci zatvoru u Sremskoj Mitrovici, dakle daleko ste od Kosova, u redovnom ste zatvoru na severu Srbije, da li vam je palo na pamet da nekoga od vlasti, upravnika zatvora, pomoćnika ili bilo koga upoznate sa tim da su zatvorski stražari hteli da vas ubiju i da su ubili neke vaše kolege u zatvoru? Da li vam je palo na pamet da nekog upoznate, da prijavite to šta vam se desilo?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko je još vas iz Dubrave bilo u Sremskoj Mitrovici?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne znam za ostale ćelije, ali u mojoj je bilo 90.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Devetoro iz Dubrave. Je li tako?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Rekao sam bilo ih je 90 dovedenih iz Dubrave u mojoj ćeliji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vi, ja nisam siguran da je ovaj prevod tačan, zar postoji ćelija u zatvoru u kojoj ima 90 ljudi?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Prostorija je bila 20 metara duga i na podu te prostorije živelo je 90 ljudi. Prostorija je bila veličine 20 sa šest metara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to govorite o Sremskoj Mitrovici?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste imali krevet u Sremskoj Mitrovici tih devet meseci?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nijedan zatvorenik u Sremskoj Mitrovici nije imao krevet. Svi smo bili na podu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To moram da kažem da prvi put čujem, ali ne mogu da vas dalje o tome pitam. Deluje previše neverovatno. Recite mi, molim vas, da li je tada kad je bilo bombardovanje zatvora u Dubravi, neko pobjegao ili pokušao bekstvo?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne znam. Čuo sam da su neki pokušali da pobjegnu, ali nisu uspjeli. Tog dana kada smo prebačeni u zatvor "Lipljan" video sam tela na ulazu u zatvor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je vas neko nagovarao od strane, da kažem opasnijih kriminalaca, na pokušaj bekstva?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Mene lično ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su za vreme napada NATO na zatvor dolazile ekipe domaćih i stranih novinara i da su snimale, fotografisale i pravile izveštaje o bombardovanju zatvora? Da li ste njih videli?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne? Dobro. A da li je tačno da je onda na lice mesta izašla i ekipa za uviđaje sa istražnim sudijom, radi uviđaja?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da, 20. maja došli su, video sam jednog kamermana i takođe nekoliko Roma je došlo traktorom po tri tela ubijena, po tela osoba koje su ubijene 19. maja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je, po vašem saznanju, prekidana ta istraga zbog bombardovanja u kome je ranjen bio istražni sudija, ali istraga nastavljena nekoliko dana uzastopno? Da li to znate?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne znam, ja sam bio u svojoj ćeliji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je ovaj veliki talas bombardovanja o kome govorite izazvao veliku paniku među zatvorenima?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Bilo je panike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kad ste se posakrivali po tim kanalima i ostalim slivnicima, kad su vas terali da izađete, jesu li bacili suzavac da vas isteraju napolje?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ujutro 22. maja 1999. godine u 6.00 bio sam u kanalu i pozvali su me, rekli su da treba da se postrojimo na sportskom terenu i da će da nas prebace u zatvor u Niš.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, posle tog događaja koji opisujete, da su pucali na vas, pa vas nisu ubili, otišli ste u sportsku halu i navodno da su vam tada stražari doneli cigarete koje je poslao komandir zatvora, hranu i tako dalje. Dakle malo su hteli da vas ubiju, malo vam šalju cigarete i hranu, a onda vas nakon toga sutra ili prekosutra, nije konačno ni važno, smeštaju u tih 15 autobusa i vode u druge zatvore? Je li to ta cela vaša priča?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: 23. maja, naime, proveo sam noć 22. na 23. u podrumu kuhinje. Ujutro 23. maja oko 5.00, ušli su policajci i stražari, pucali su u šahtove gde su se krili zatvorenici, bacali su bombe i ubili su jedan broj zatvorenika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu oni bacali suzavac ili bombe?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Rekao sam da su u te šahtove u kojima su se krili zatvorenici bacali bombe, ručne bombe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste vi bili u šahtu?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nisam dobio prevod pitanja. Rekao sam da sam u noći između 21. i 22. maja bio u šahtu do 6.00.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vam neko bacio bombu unutra?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne te noći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li neko bacio bombu vama u šaht te druge noći ili dana, nije bitno kad? Je li neko na vas bacio bombu?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: U noći kada su bacane bombe, već sam rekao, ja sam tada bio u podrumu kuhinje, ali sam video ljude koji su bili u šahtovima i koji su ubijeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pomenuo sam vam 93 leša koja su izvučena iz ruševina. Da li znate da je svaki leš identifikovan, da je izvršena celokupna kriminalistička obrada, snimanje, fotografisanje, spoljni pregled i da je to uradio lekar hirurg iz bolnice u Peći i da o svemu postoji celokupna dokumentacija koju sam ja mogao da vidim. Nigde nema ni pomena...

SUDIJA MEJ: Ako ne znate, recite da ne znate.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne znam o kakvim je ruševinama reč, gde su se nalazile te ruševine koje on pominje.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, imate još jedan minut.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako je jedan minut. Da li ste u toku izdržavanja kazne u Sremskoj Mitrovici imali bilo kakvih problema i da li je bilo ko od Albanaca imao neke probleme u zatvoru u Sremskoj Mitrovici?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Kada sam odslužio kaznu, onda me je na Kosovo ispratio Međunarodni komitet Crvenog krsta (International Committee of the Red Cross).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas nisam pitao ko vas je ispratio kad ste kaznu izdržali. Vi ste pušteni u dan tačno kada vam je po presudi određena kazna istekla. Je li tako?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne razumem pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da uštedimo vreme. Ne pitam vas o tome nakon što ste odslužili kaznu, nego za tih devet i po meseci dok ste bili u zatvoru u Sremskoj Mitrovici, da li ste vi ili bilo ko od Albanaca koji su bili zatvoreni u Sremskoj Mitrovici, imali bilo kakvih problema? Da li vas je neko maltretirao?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da. Bilo je mnogo problema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakvih ste problema imali, molim vas?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Bilo je premlaćivanja, higijenski uslovi su bili jadni, hrana, takođe, je bila slaba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi tvrdite da ste u zatvoru u nadležnosti Ministarstva pravde Republike Srbije na izdržavanju kazne bili premlaćivani vi i drugi Albanci. Da li to tvrdite? U zatvoru u Sremskoj Mitrovici.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da. Mene lično su tukli.

SUDIJA MEJ: Ovo je vaše poslednje pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Navedite ko vas je tukao, upoznali ste sve tamo za devet i po meseci. Ko vas je tukao?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Stražari u zatvoru. Ne znam njihovih imena. Ne sećam se njihovih imena.

SUDIJA MEJ: Gospodine Kej, da li vi imate pitanja?

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Časni Sude, ja ću da se pozabavim nečim što se pojavljuje u transkriptu, stranica broj 30, red 1, a u izjavi na stranici broj 7, red 10, verzija na engleskom jeziku. Gospodine, vi ste danas svedočili o ljudima. Naveli ste spisak imena ljudi koji su ubijeni na sportskom terenu koje su ubili stražari u zatvoru. Da li se sećate toga?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U vašoj izjavi koju ste dali Međunarodnom sudu rekli ste da ne možete da se setite imena ljudi koji su ubijeni u zatvoru.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Neke od njih sam poznavao.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U vašoj izjavi ste rekli: "Poznavao sam neke od njih, ali sada ne mogu da se setim njihovih imena".

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Pomenuo sam neka imena, neka kojih sam se setio.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U vašem svedočenju danas vi ste naveli spisak imena, uključujući i ime Memija Ramiz. Da li se sećate tog imena?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: I rekli ste da je on ubijen u vašoj blizini na sportskom terenu.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da. Ramiz Memija je ubijen takođe u blizini sportskog terena, ubijen je sa stražarskog tornja pucnjem iz snajpera.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da, u vašoj izjavi gledam stranicu broj 6 u sredini, kaže se: "Tokom dana su snajperi pucali sa stražar-

skog tornja i ja se sećam da je zatvorenik Ramiz Memija iz Tropoja u Albaniji pogođen snajperom i da je umro". Druga imena koja ste naveli danas, Hamdija Demaj, Izet Bećiraj, Fadilj Bećiri, kako se sećate tih imena?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Setio sam se tih imena, jer su stajali blizu mene, blizu mesta na kom sam ja bio i takođe se sećam zato što smo sledećeg dana išli da brojimo leševe.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Gledam takođe i rezime Tužilaštva, pasus broj 15, na stranici broj 3. Gospodine, da li ste se vi pozivali na bilo kakve beleške dok ste svedočili da biste se setili, da biste naveli ta imena?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Kakav papir imate?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne razumem pitanje, molim vas, ponovite.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da li ste ta imena imali napisana na nekom komadu papira, ta imena koja ste danas naveli?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da li ste gledali u taj papir dok ste svedočili?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Ko je napisao ta imena na tom komadu papira?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ja sam napisao ta imena.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Kada ste napisali ta imena na tom komadu papira?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Dok sam bio na Kosovu kod svoje kuće.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Pre dva meseca.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Zašto ste napisali ta imena na tom komadu papira?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Zato što sam se setio da su to osobe koje su ubijene tog dana na sportskom terenu u mojoj blizini.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Hvala, nemam više pitanja. Mogu li da iznesem napomenu da ako se ovaj svedok pozivao na spisak imena napisan na papiru, bilo bi poželjno da je i Pretresno veće i Tužilaštvo videlo taj komad papira, tako da bi se znalo na koji izvor informacija se poziva svedok prilikom svog svedočenja.

SUDIJA MEJ: Da.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Baćaj, da li me čujete?

SVEDOK BAĆAJ: Da.

SUDIJA ROBINSON: Jedno od pitanja koje moramo da razmotrimo je ponašanje svedoka, to jest kako nama svedok izgleda i ja moram da kažem da sam iznenađen koliko vi izgledate tužni i melanholični, povučeni u sebe. Možete li da nam kažete da li ste vi takvi celog vašeg života ili je to nešto novo?

SVEDOK BAĆAJ: Takav sam celog života.

SUDIJA ROBINSON: Da li imate bilo kakve posledice onoga šta ste preživeli?

SVEDOK BAĆAJ: Da. Tri rebra s desne strane su mi polomljena dok sam bio u zatvoru.

SUDIJA ROBINSON: Da li ste lečeni zbog toga? Da li su ta rebra i dalje slomljena?

SVEDOK BAĆAJ: Delimično je to zalečeno.

SUDIJA ROBINSON: Da li sada radite?

SVEDOK BAĆAJ: Ne, ne radim.

SUDIJA ROBINSON: A da li ste ikako radili od sukoba?

SVEDOK BAĆAJ: Ne.

SUDIJA ROBINSON: Hvala.

SUDIJA KVON: Gospodine Baćaj, hteo bih da vam postavim neka pitanja o događajima koji su se desili u zatvoru "Dubrava". Kada ste bili postrojeni rano ujutru 22. i nakon što je došlo do pucnjave, da li je bilo zatvorenika koji su pokušali da pobjegnu iz zatvora u to vreme?

SVEDOK BAĆAJ: Ne.

SUDIJA KVON: Da li su se ti ljudi krili unutar šahta ili su oni pokušavali da pobjegnu kroz šaht?

SVEDOK BAĆAJ: Krili su se u šahtovima pokušavajući da pronađu sigurnije mesto.

SUDIJA KVON: Hvala.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RAJNEFELD

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet broj 289, to je fotografija snimljena iz vazduha. Gospodine, vama je gospodin Milošević pokazao fotografiju na kojoj se vidi jedna velika rupa u zidu. Vi ste rekli da je to mesto koje poznajete. Ja sada neću da vam pokažem tu fotografiju, ali vas molim da pogledate. Imate li možda fotografiju u boji? Hvala.

SUDIJA KVON: U zapisniku treba da piše "Rajnefeld" umesto Najs (Nice).

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ne obraćam pažnju na zapisnik. Hvala vam što ste to primetili. Gospodine, možete li da pokažete... Da li sada vidite tu fotografiju? Možete li da nam kažete, kad gledamo ovaj snimak iz vazduha, da li se na ovoj fotografiji vidi mesto na kome se nalazila ta rupa u zidu? Da li znate? Možda bismo mogli da se orijentišemo?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: To je malo dalje odavde.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro, onda možda mogu da vas pitam ovo: da li vidite da izgleda sa leve strane zid ide i dalje od mesta na kom piše, ne mogu to sad da pročitam... To je, dakle, upravna zgrada i onda imamo jednu kućicu ispod toga... Šta tu piše... Da, glavna kapija...

prevodioci: Možete li da govorite u mikrofona, molim vas.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da. Izvinite. Vidite li mesto gde se nalazi glavna kapija u blizini upravne zgrade?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Na tom mestu izgleda da se sastaje zid koji ide horizontalno na ovoj fotografiji i zid koji ide, mogli bismo reći, vertikalno i zatim se nastavlja prema severu, vidite li to?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li se taj zid nastavlja van parametra samog zatvora?

SVEDOK BAČAJ – ODGOVOR: Da, postoji još jedan zid van ovih zgrada.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Rupa u zidu koju vam je pokazao optuženi, jeste li vi videli tu rupu u zidu dok ste bili zatvorenik u maju 1999. godine, u tom zatvoru?

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Nakon bombardovanja nalazio sam se u mojoj ćeliji na drugom spratu i video sam je.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gde ste videli tu rupu? Da li ta rupa može da se vidi? Da li mesto na kome je bila rupa može da se vidi na ovoj fotografiji? Dokazni predmet broj 289.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ne mogu da kažem, to je prilično daleko. Ali, rekao sam, to je bilo sa leve strane bloka u kom sam se ja nalazio.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možete li to da nam pronađete? Ako ne možete, recite da ne možete.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Ovde, ovo je bio zid zatvora, a ovo ovde je bio jedan odvojeni zid koji se nastavljao dalje prema severu i na tom mestu je zid bio uništen.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možete li da pokažete mesto na kome je zid bio uništen, ako se vidi, jer to sad nismo videli na grafoskopu. Znači, sada pokazujete mesto na kome se zid nastavlja van samog kruga zatvora, zar ne? To je spoljni zid.

SVEDOK BAĆAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala.

SUDIJA MEJ: Izjava kojom se koristio optuženi tokom unakrsnog ispitivanja, to je zapisnik sa informativnog razgovora u Peći i treba da bude uvrštena u spis i dobije dokazni broj.

sekretar: Verzija na srpskom i engleskom jeziku dobiće broj 301.

SUDIJA MEJ: Bolje da to bude dokazni predmet Odbrane.

sekretar: U redu, to će da bude dokazni predmet Odbrane broj 34.

SUDIJA MEJ: Gospodine Baćaj, time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite pred Međunarodni sud. Sada možete da idete.

SVEDOK BAĆAJ: Hvala.

SUDIJA MEJ: Imate li sledećeg svedoka, gospodine Rajnefeld?

TUŽILAC RAJNEFELD: Da, ona je ovde i spremna da nastavi. Vidim da imamo još samo šest minuta do uobičajenog vremena za pauzu. Da li želite da počnemo ili...

SUDIJA MEJ: Ne, sada ćemo da napravimo pauzu. Pauza 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Rajnefeld.

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, hvala. Tužilaštvo poziva Sofije Imeraj (Sofije Imeraj). Časni Sude, ova svedokinja će da govori o Padalištu (Padalishte). Vi ste već čuli o tome od jedne druge žene koja se takođe preziva Imeraj.

SUDIJA MEJ: Neka se svedokinja zakune.

prevodioci: Mikrofon.

SVEDOK IMERAJ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu i samo istinu.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RAJNEFELD

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospođice Imeraj, imate 21 godinu, trenutno ste neudati. Vi ste kosovska Albanka iz sela Padalište u opštini Istok (Istog). Da li je to tačno?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: 26. marta 1999. godine, vi ste živeli u vašoj kući sa vašim roditeljima Hasanom (Hasan Imeraj) i Hajrom (Hajra Imeraj) i dva brata, Muhametom (Muhamet Imeraj) i Jetonom (Jeton Imeraj) u Padalištu?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste vi istražiteljima Tužilaštva ovoga Suda dali izjavu 25. novembra 1999. godine?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A 6. marta ove 2002. godine, jeste li imali priliku da pregledate tu izjavu i to na vašem jeziku, na albanskom jeziku i da u nju unesete ispravke koje su eventualno bile potrebne i da zatim pred službenikom ovoga Suda potvrdite da je ta izjava tačna i istinita, po vašem znanju i sećanju?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD: Molim da se ta izjava označi kao dokazni predmet. Sačekaću dok izjava ne dobije dokazni broj.

sekretar: Časni Sude, ovo će da bude dokazni predmet Tužilaštva broj 301.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala. Sada ću da pročitam kratak sažetak onoga šta piše u toj izjavi. Časni Sude, prema izjavi ove svedokinje ona je doživela incident 26. marta 1999. godine. Srpske snage i tenkovi opkolili su Padalište prethodnog dana, 25. marta i sprečili seljane da izlaze iz sela. Avdil Imeraj (Avdyl Imeraj), stric oca svedokinje, došao je sa svojom porodicom, ukupno njih petoro, u

njihovu kuću kako bi tamo potražio utočište. Svi su bili jako zabrinuti šta bi srpske snage mogle da urade. Naime, oni su čuli da su srpski zvaničnici rekli da, ukoliko NATO započne bombardovanje, da će Albanci na Kosovu da stradaju. Sledećega jutra, 26. marta 1999. godine, svedokinja u svojoj izjavi opisuje kako su između 6.00 i 6.30 svi oni počeli da se spremaju da napuste Padalište. Srpski vojnici su tada napali selo i prišli kući. Ona opisuje da su tri vojnika obučeni u zelene maskirne uniforme došli do njene kuće. Jedan je razbio prozor i ispalio rafal iz automatske puške u sobu. Njen otac je rekao: "Nemoj, komšija". Vojnik je na to odgovorio: "Nema više komšija". Jedan od vojnika je zatim ušao u kuću, a treći vojnik je ostao je u dvorištu. Njen otac, brat Muhamet i stric Avdil tada su morali po naređenju da izađu iz kuće. Njena majka je preklinjala da ostave Muhameta koji je bio njen prvi sin, nakon četiri kćeri, ali to nije urodilo plodom. Kad je i on izveden, majka je pala u nesvest. Kad su otac, brat i stric napustili kuću, svedokinja je videla vojnika kod prozora kako je kleknuo i kako je tokom nekoliko sekundi pucao iz svoje automatske puške u muškarce koji su se nalazili napolju. Jedna od žena koja je razumela srpski, čula je jednog od vojnika kako govori: "Ostavi ove druge ovde, kasnije ćemo doći po njih, uhvatiti ih i zapaliti". Kad su vojnici otišli, žene su izašle i našle leševe svojih muškaraca kako leže odmah pokraj kućnih vrata. Svedokinja opisuje vojnika koji je bio na prozoru i koji je pucao u njenog oca, brata i strica. Čula je kako ga zovu "Pero" i smatra da je to skraćeni oblik srpskog vlastitog imena "Predrag". Kada su proverili u susednoj kući, ustanovili su da su Beka Imeraj (Beka Imeraj) i osam članova njegove porodice, takođe, ubijeni. Svedokinja i drugi ostali su u kući sve negde do 11.30, kada su odlučili da odu. Tada su otišli do šume u blizini gde su se sklonili tog dana i tu su ostali do 22.00. Nakon toga su otišli prema Učki (Uqe), selu u planinama, gde su proveli ostatak noći. Rano sledećega jutra selo Učka je napadnuto granatama pa su svedokinja, njena porodica i drugi opet morali da se povuku i beže dalje. Otišli su u šumu u brdo, poznato po imenu Velika poljana (Fushe e Madhe). Tamo su ostali, zajedno sa hiljadama drugih iz raznih sela tokom dva dana, pre nego što su otišli do Rožaja u Crnoj Gori. Put je

trajao dve noći i tri dana. Svedokinja i njena porodica na kraju su uspeli da dođu do Albanije, gde su ostali do kraja rata. Svedokinja se vratila u svoju kuću u Padalištu u avgustu 1999. godine. Kuća je bila teško oštećena, sve je bilo opljačkano. Prozori su bili slomljeni i sve je bilo izrešetano mecima. Tri krave su nedostajale. Leševi njezinog oca, brata i strica Avdila su pronađeni pokopani blizu bunara u dvorištu. To je bio kratak sažetak. Za sada nemam dodatnih pitanja za svedokinju. Hvala.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Samo pre nego što počnem sa ispitivanjem, zamolio bih gospodina Rajnefelda da bude ljubazan i da mi da jednu informaciju. Ovde se kao prevodilac na prvoj strani izjave svedoka pojavljuje Besnik Sokoli (Besnik Sokoli). Je li to onaj Sokoli koji je svedočio ovde u toku ovih proteklih šest-sedam meseci?

SUDIJA MEJ: Kad je o tome reč, ukoliko je to relevantno, to treba da se pita Sud. Gospodine Rajnefeld, možete li da nam budete u pomoći u vezi sa tim?

TUŽILAC RAJNEFELD: Samo trenutak, nisam još pronašao to mesto.

SUDIJA MEJ: To stoji na prvoj strani izjave. Piše da je prevodilac gospodin Sokoli. I, koliko se ja sećam, jedan svedok toga imena je takođe ovde svedočio. Mislim da je to bio osmi svedok. Da li znate da li je to ista osoba ili ne?

TUŽILAC RAJNEFELD: Ja ne bih želio ništa da kažem, a da to ne proverim. To mogu kasnije da kažem. Možda je, naravno, isto ime, mnoga su imena slična i ja sada ne bih želeo da nagađam o tome, želeo bih da dam tačan odgovor.

SUDIJA KVON: To je bio osmi svedok, svedočio je 22. februara 2002. godine.

TUŽILAC RAJNEFELD: Ja to moram da proverim, ali mogu sada da kažem da mi klimaju glavom da to jeste ista osoba.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

TUŽILAC RAJNEFELD: Da, upravo su mi potvrdili. Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: A da li to znači da je on zaposlen kao službenik ove vaše institucije?

SUDIJA MEJ: Hajde da sada ispitujemo ovu svedokinju, ona je ovde došla da svedoči. Treba da je unakrsno ispitajte, a onda ćemo da se bavimo ovim drugim pitanjima.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Dobro, gospodine Mej. Da li ste sve vreme živeli u Padalištu, gde ste rođeni?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli za aktivnosti OVK u vašem kraju u 1998. i 1999. godini?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ne, u mom kraju nije bilo OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je neko od vaše porodice ili vaših rođaka bio u OVK?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ne, niko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U izjavi ste naveli da je u vašoj kući bila još jedna porodica, porodica strica vašeg oca, maločas je to konstatovao i gospodin Rajnefeld, koja je stigla prethodnog dana da bi tu bila bezbednija. Odakle je došla ta porodica?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ta porodica nije tamo bila pre dva dana, oni su došli tokom noći kad su srpske snage opkolile selo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam shvatio iz vaše izjave da stric vašeg oca živi blizu vas? Da li je on blizu vas živeo?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da, živeo je u blizini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko u blizini?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Možete li da ponovite pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko blizu?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Pa nekih 50 metara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa u čemu je onda smisao da se iz takve neposredne blizine od 50 metara u svojoj kući oseća nebezbedan, a u vašoj kući bezbedan, ako je razlika samo 50 metara?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: On je došao kod nas zato jer su vaše snage, vaši četnici, bili u blizini njegove kuće na brdu, u Padalištu, odmah nad selom. Njegova je kuća bila na kraju sela, blizu brda, a naša kuća je bila niže dole u dolini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: O kakvim četnicima govorite?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Vaši banditi koji su radili za vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, a je l' vi to mislite na policajce ili na vojsku, ili na policiju? Na koga mislite kad to kažete?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Mislim na vaše policajce i vojnike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Dakle, on se osetio ugroženim, jer su bili blizu njegove kuće, a vaša kuća je 50 metara od njegove kuće i tu je bio bezbedniji, je li tako? Zbog toga je samo došao?

SUDIJA MEJ: Nema potrebe da se to ponavlja, to je njen iskaz.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je stric vašeg oca imao neki razlog da se krije?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Nije došao kod nas da se krije. Vaše snage su pucale i on je došao prema nama dole kako bi se sklonio od policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li vi od njega saznali da je policija ušla u vaše selo?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ja to nisam saznala od njega. Policija je imala kontrolnu tačku gore na brdu, odmah iznad sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali ona je tu kontrolnu tačku imala verovatno duže vreme, ne toga dana?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da, oni su tamo bili već neko vreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi navodite da vam je bilo poznato da je NATO započeo sa bombardovanjem. Moje pitanje glasi: šta ste vi lično videli od bombardovanja?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Molim vas, možete li to da ponovite? O kom bombardovanju sada govorite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekli ste da vam je bilo poznato da je NATO počeo bombardovanje. Bilo vam je poznato, dakle, tako ste rekli, a ja vas pitam šta ste vi lično videli od bombardovanja? Šta je vama bilo poznato iz ličnog iskustva?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ja nisam ništa videla. Naprosto sam znala da je NATO počeo da bombarduje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada smo čuli i jedan citat iz vaše izjave, kako je neko navodno iz Vlade Srbije izjavio da, kad NATO započne sa bombardovanjem, onda će da pate Albanci na Kosovu. Jeste to rekli?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Možete li to da ponovite?

SUDIJA MEJ: Radi se o sledećem: u vašoj izjavi piše: "Čula sam da je neko u srpskoj Vladi rekao da, ako NATO bude bombardovao, da će onda Albanci na Kosovu patiti". Jeste li to zaista čuli?

SVEDOK IMERAJ: To sam čula na televiziji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, pre nego što mi kažete ko je to rekao na televiziji, recite mi je li Kosovo bombardovano?

SUDIJA MEJ: To nije sporno, ona kaže da ona ništa od toga nije videla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li u većini na Kosovu žive Albanci? Je li to sporno?

SUDIJA MEJ: Postavite svedokinji neka relevantna pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Kad neko bombarduje teritoriju na kojoj u većini žive Albanci, zar neće od tog bombardovanja u većini da pate Albanci?

SUDIJA MEJ: Pitajte svedokinju šta je ona videla ili ko je to bio, na kom programu je to rečeno. Takva pitanja možete da postavljate, ali nema smisla sa njom da se raspravljate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pitaću je, gospodine Mej. Pa ko je to rekao? Je li to neko pretio Albancima iz srpske Vlade, jeste vi to tako shvatili da je neko pretio da će oni da pate ako bude bombardovanje?

SUDIJA MEJ: Rekli ste to da ste čuli na televiziji? Možete li da nam kažete ko je to rekao na televiziji?

SVEDOK IMERAJ: To je bilo na vestima. Na prvom programu beogradske televizije. I oni su to rekli na srpskom, to su bile Miloševićeve snage, ti ljudi koji su to rekli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da ne gubimo vreme na tome. Vi očigledno ne znate ko je to rekao, odnosno to niko nije mogao da kaže kao pretnju, ali da idemo dalje. Da li ste vi bili uplašeni kad ste saznali da je NATO počeo bombardovanje?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ja se nisam bojala NATO. Bojala sam se vaših snaga, jer NATO nije došao da ubija nas, NATO je došao da nas spasi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kad NATO bombarduje Kosovo, zar se vi ne plašite tih bombi? Je l' mislite da bombe razlikuju nacionalnost pa će da ubiju samo Srbe, a da Albance neće ubiti? Je li se zato niste plašili?

SUDIJA MEJ: To nije pravilno pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa evo, postavite vi pravilno, gospodine Mej. Ova devojka kaže da se ona nije plašila bombi, nego se plašila Srba. Naravno, ja sam očekivao da će to da kaže, ali...

SUDIJA MEJ: Da, to je njen odgovor. Prema tome nema potrebe da se o tome raspravlja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znači vi se niste plašili bombi...

SUDIJA MEJ: To je rekla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U raznim slučajevima je više desetina Albanaca poginulo od bombi bačenih iz NATO aviona, da li ste čuli za to?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ne, to nisam čula.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da li je bilo koji Albanac poginuo od bombe, od bombardovanja NATO?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Rekla sam da za to ne znam i mislim da ni jedan Albanac nije izgubio život od strane NATO.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, to je stanje svesti sada na Kosovu da niko nije poginuo od strane NATO. Dobro, kažite mi, molim vas, u izjavi navodite da ste ustali, pili kafu, oblačili se i spremali se da pobegnute. Da li vam se čini da je to prilično hladnokrvno i, rekao bih, ležerno? Kako ste želeli da bežite, da ustajete, pijete kafu i spremate da pobegnute, a smatrate da ste u smrtnoj opasnosti?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ustali smo ujutru, neki su pili kafu, a neki nisu. Mi nismo odmah želeli da napustimo našu kuću, ali kad su došle vaše snage i opkolile selo, onda smo morali da odemo, jer smo se bojali vaših snaga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi ste naveli da ste pokušali da pobegnute prethodno veče, ali da su vas vratili. Ko vas je vratio?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Nisam rekla noć pre toga. Mi nismo hteli da idemo. Ja sam rekla da je moj stric došao prethodne noći u našu kuću. Nisam rekla da smo mi hteli da napustimo kuću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kad ste odlučili da napustite kuću, pošto je on došao prethodne noći, obavestio vas da je selo opkoljeno, kad ste odlučili konačno da pobegnute?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Moj stric je došao prethodne noći i proveo noć u našoj kući, ali kada su stigle vaše snage pred vrata naše kuće, onda smo odmah otišli. Morali smo da odemo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a šta su naše snage radile ako su bile tu do jutra? Šta su radili u toku noći?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Vaše snage su stigle 6.30, tad su se pojavili, a vi bolje znate šta su radili nego ja. Imate moju izjavu pred sobom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja sam shvatio da ste rekli da su vas već prethodne večeri bili opkolili, ali da ne gubimo

vreme na to. Jesu li vas oni opkolili prethodne večeri ili ostajete pri tome da su došli tek ujutru?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Snage su stigle uveče i otišle u pravcu Mitrovice (Mitrovice). Ostali su se na putu zadržali par minuta, ispalili nekoliko metaka i onda produžili putem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da je stric ujutru video vojnike. Koliko su oni bili daleko?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Moj stric je video vojnike kako opkoljavaju selo. Kada ih je video da su opkolili celo selo, ušao je u našu kuću i to nam ispričao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste ih i vi mogli videti?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da, videla sam ih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I šta su oni radili?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Približavali su se kućama da pobiju i masakriraju Albance koji nisu ništa učinili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, videli ste da se približavaju kućama. Kažete da je vaš otac rekao vašem bratu Muhametu da se sakrije u podrum komšijske kuće. Da li imate i drugog brata?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da, imam još jednog brata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto je on rekao samo Muhametu da se sakrije, zašto nije rekao i drugom bratu? Šta je bilo s njim?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Zato što je drugi brat bio mali, dok je Muhamet bio stariji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da su u vašu kuću došla trojica vojnika. Da li u izjavi "pod kućom" podrazumevate i dvorište, je li tako?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Bio je i jedan vojnik na prozoru, jedan je ušao, a jedan je ostao napolju pred kućom, u stvari iza kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gde je bio treći?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Jedan je bio na prozoru, drugi je bio u dvorištu, razgledao okolo, pazio da niko ne dođe, a treći je ušao u kuću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kažete da je vojnik razbio staklo na prozoru kundakom puške, jeste li vi to videli?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da, to sam videla svojim očima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete da je nišanio kroz prozor, ispalio hitac u pravcu vaše majke ili brata. Je li tako?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Malopre je gospodin Rajnefeld rekao da je ispalio rafal. Je li ispalio jedan hitac ili rafal u pravcu vaše majke i brata?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ispalio je jedan hitac da bi ubio mog brata Muhameta koji je sedeo pored moje majke. Moja majka je intervenisala i zaštitila je mog brata i metak je prošao pored njih i udario u zid.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači on je pucao na vašeg brata, to ste sigurni, kroz prozor u sobu je pucao, znači na par metara daleko od njih i onda intervencijom vaše majke ga je promašio, je li tako? Je li to ono šta vi kažete?

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, ne bih da se uplićem, ali rečeno je da sam nešto stavio u rezime što nije trebalo da stavim u rezime. Ja sam govorio o rafalu i kada sam to rekao, pod time sam mislio na rafal ispaljen na muškarce, a ne na taj incident kada je pucano na žene, kada je pucano u kući.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, vi ste tražili da svedokinja pominje nešto što je već rečeno. Molim vas, pređite na neku drugu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi da li sam ja dobro razumeo da je vaš otac ovog vojnika koji je razbio prozor oslovio sa "komšija". Da li ga je on poznavao? Da li vi tvrdite da to jeste bio vaš komšija?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da. Kada je razbijen prozor, moj otac je rekao "Ti si naš komšija". Rekao je i: "Nemoj to da radiš. Mi smo komšije", a on je odgovorio: "Bili smo komšije, dosada. Više nismo komšije". I moj otac je prepoznao tog vojnika i ja sam ga prepoznala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako se zove taj vojnik?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Predrag Belošević.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To što sad tvrdite ne izgleda mi uverljivo. Kako ste vi zaključili, vi kažete u izjavi da je neko neko-ga zvao "Pero" pa ste iz toga zaključili da mu je ime Predrag, je li tako? Pošto ste čuli da neko nekog zove "Pero", vi ste zaključili da mu je ime Predrag. Jeste tako rekli?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Čula sam kako vojnici zovu Pero, ali moj otac je rekao: "Ne bojte se, to je on, naš komšija Predrag".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vi znate da za "Predraga" skraćunica najčešće nije Pero? Pero je skraćunica za "Petra", a ne za Predraga.

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: To je bilo njegovo ime, a njegovo pravo ime je bilo Predrag Belošević.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz ovoga šta piše u vašoj izjavi, ja ću sada da vas pitam pa ćete mi odgovoriti, ja zaključujem da ste vi to izveli iz nečijeg objašnjenja, a ne da znate. Evo šta piše na kraju vaše izjave: "Vojnik koji je bio u dvorištu pozvao je vojnika sa 'Pero'", a onda sledeća rečenica kaže: "'Pero' je nadimak za nekog ko se zove Predrag". Pera je skraćeno za nekoga ko se zove "Petar", a ne ko se zove "Predrag". A dalje vi pišete ovako: "Rekli su mi da je na policijskom kontrolnom punktu, na vrhu brda Rakoš (Rakosh), bio jedan policajac po imenu 'Predrag Belošević' i da je

on iz Crkoleza (Cerkolez)". To, znači, vi ovde tvrdite u izjavi da su vam rekli, dakle, da je na kontrolnom punktu bio jedan policajac koji se zove Predrag Belošević, je li tako ili ne?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Prepoznala sam vojnika, jer je on bio naš komšija. Znala sam da je iz Crkoleza i znala sam da se zove Predrag. A oni koji su ga zvali "Pero" su bili vaši razbojnici. Oni su ga zvali "Pero", ja sam ga lično prepoznala. Znala sam ga po imenu Predrag, i moj otac ga je prepoznao kao Predraga. On je iz Crkoleza i dan danas je u Crkolezu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a kad ga tako dobro poznajete, kako je onda moguće da u svojoj izjavi kažete: "Rekli su mi da je na policijskom kontrolnom punktu na vrhu brda Rakoš bio jedan policajac po imenu 'Predrag Belošević'". Da je bilo tako kao što kažete, zar ne biste rekli: poznavala sam policajca i tako dalje, nego kažete "rekli su mi da je bio jedan koji se zvao 'Predrag Belošević'". Dakle, neko vam je rekao.

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: To je greška, jer mi niko ništa nije rekao. To su moje reči. Ja sam rekla da sam ga lično prepoznala, da sam ga videla na kontrolnom punktu na Rakošu i tamo sam ga nekoliko puta videla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja sam samo citirao vašu pisanu izjavu. Prema tome, stekao sam utisak da vam je taj koji vam je rekao za Beloševića, rekao to sa ciljem da ga optužite. To je za mene bilo očigledno, ali vi sad tvrdite drugačije i kažete da niste tako rekli kao što ovde piše. Da idemo dalje. A da li je taj vojnik koji je razbio prozor pa pucao u pravcu vaše majke i brata mogao jednostavno da uđe u kuću, ako mu je bila namera da nekoga ubije tu u kući? Što bi pucao kroz prozor?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: On je razbio prozor, ispalio hitac u mog brata Muhameta da bi ga ubio u krilu moje majke Hajre, kako bi ona mogla da vidi svog mrtvog sina u svom krilu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zaboga, mislite da je to neki sadista koji je hteo da ubije sina pred očima majke, je li tako?

SUDIJA MEJ: Svedok ne može da kaže zašto je vojnik uradio to šta je uradio. Sve šta ona može da kaže je ono šta se desilo i ona je to opisala. Ona ne može da navede motive za takvo delo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali, gospodine Mej, ona ih upravo navodi. Ona navodi te motive koji mi se čine prilično ekstremnim. A da li je neko vodio računa o vašoj majci kad se ona onesvestila?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Nije nikoga bilo ko bi se pobrinuo za nju osim mene. Mislite da bi se vaše snage pobrinule za nju? Njihova namera je bila da nas pobiju, a ne da se pobrinu za nas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je neko od vas vodio računa o majci kada se onesvestila? Ko je o njoj vodio računa?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ja sam vodila računa. Odmah sam ustala, donela sam joj čašu vode i pokušavala sam da je osvestim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kažete da ste videli da vojnik pored prozora puca. Da li ste videli samo njega kako puca ili su vam tada u vidokrugu bili vaš otac, brat, stric i svi drugi? Da li ste vi njega videli samo kako je ispucao taj metak u kuću ili ste ga videli da puca negde i na drugu stranu? Šta ste vi videli kroz prozor?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Videla sam kada je vojnik prišao prozoru i rekao mom ocu, njegovom stricu i mom bratu da izađu. Kad ih je izveo napolje, jako sam dobro videla vojnika kada je kleknuo i pucao u njihovom pravcu. To sam videla svojim očima, videla sam svojim očima kako ih ubija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi, molim vas, da li ste vi videli bilo kakvo pucanje osim toga koje sada opisujete, kako ste vi videli kako je neki vojnik klekao i pucao u pravcu vaše porodice? Vi u tom trenutku niste videli porodicu nego ste videli samo vojnika kako puca? Je li to tako ili nije?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Videla sam kako ih je postrojio pred kantom za đubre i videla sam jako dobro kako je vojnik klekao i pucao u njihovom pravcu i videla sam da su njih trojica pali na zemlju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete ovako: “Kada su Muhamet, moj otac i stric izašli napolje, ustala sam i videla kako je onaj vojnik čučnuo i bez jedne reči počeo da puca. Bila je to brza i neprekidna paljba od nekoliko sekundi. Nisam čula da je iko pustio glasa, dok ona trojica vojnika nisu otišla” i tako dalje. Čuli ste vojnike da kažu: “Ostavimo ostale ovde, vratićemo se kasnije, uhvaćićemo ih” i tako dalje. Znači vi tvrdite da je praktično taj vojnik streljao članove vaše porodice i vi ste to videli svojim očima.

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Videla sam svojim vlastitim očima i odlično sam čula kada je rekao: “Ostavite ih ovde, vratićemo se i spalimo ih”.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi da li je tada kada se to dešavalo, ovaj događaj koji opisujete, da li je bilo druge pucnjave u okolini u vašem selu? Da li se čulo bilo šta drugo osim toga šta ste vi opisali da se desilo navodno u vašoj kući?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Nisam čula. Čula sam da je selo opkoljeno sa svih strana, da su vaše snage opkolile selo i bilo je pucnjave u pravcu naše kuće. Njihova namera je bila da spale kuću. Kada su ti vojnici otišli, moja snaja je ustala i otišla je da isključi struju, jer je mislila da će da izbije požar pošto je sve vreme pucano u pravcu kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li to znači da je samo vaša kuća u selu bila napadnuta ili je bilo mnogo druge pucnjave oko vas?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Bilo je mnogo pucnjave oko nas. Celo selo je bilo napadnuto. Na primer, vaše snage su ubile 19 članova porodice Imeraj od kojih je šestoro sahranjeno. Bilo je pucnjave i masakriranja u celom selu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi tvrdite da tu nije bilo nikakvih borbi ili je tu bilo borbi između te policije i nekih snaga OVK? Da li je bilo borbi ili nije bilo borbi?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Nisam rekla da su snage OVK bile tu. Na početku sam pomenula da u našem selu nije bilo pripadnika OVK, u selu Padalište, u naselju Imeraj nije bilo pripadnika OVK. To je bila pucnjava vaših snaga. Oni su ubijali. Nije bilo pripadnika OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne pitam da li je OVK iz vašeg sela vodio borbu s policijom u vašem selu, nego pitam uopšte generalno za OVK čija je jedinica mogla da dođe iz nekog drugog sela i iz nekog drugog kraja i tu se sukobiti sa vojskom i policijom, upravo u okolini vaših kuća. Da li je to slučajno bio taj događaj ili ne? Da li je bilo ikakvih borbi tad?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ne. Nije bilo borbi između OVK i vaših snaga. Bile su samo vaše snage koje su ubijale seljane, porodicu Imeraj. Nije bilo pripadnika OVK u naselju Imeraj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi koji je to tačno datum bio?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: 26. mart 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ste se vi zadržali u kući posle ovog navodnog ubistva?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ostali smo tamo do 11.00, 11.30 sutra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete da ste posle toga otišli u šumu. Da li ste vi sami otišli u šumu?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Cela porodica je napustila kuću. Sa naše leve strane smo videli ubijenog oca, strica i brata. Produžili smo u pravcu dvorišta našeg rođaka Beke Imeraja (Beka Imeraj) koji je bio ubijen zajedno sa članovima svoje porodice, sa sedam članova svoje porodice. I onda smo produžili u pravcu Crkoleza, ali nismo imali gde da idemo. Celo naselje je bilo opkoljeno, jedi-

na mogućnost koja nam je ostala bila je da krenemo u šumu. Usput sam viđala leševe, viđala sam sahranjena tela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Videli ste sahranjena tela? Kad ste videli sahranjena tela?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Ne sahranjena, nego tela u kojima su bili meci, ustreljena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a koliko je kuća Tahira Imeraja (Tahir Imeraj) bila daleko od šume?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Nije bila daleko. Možda 300 - 400 metara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi kolika je planina u koju ste otišli daleko od sela?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Dok smo bežali prema planini, menjali smo svoj položaj dva ili tri puta zato što su vaše snage ubijale u naselju Imeraj i mogle su da dođu za nama u planinu tražeći muškarce da bi ih ubili, jer su ubijali sve pred sobom, muškarce, žene, decu, starije ljude, sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi, vi ste otišli traktorom u šumu, je li tako?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Te noći smo pešačili, išli smo peške. Nismo išli traktorom. Nismo mogli da idemo traktorom, jer su traktori i sva ostala vozila bili uništeni. Otišli smo u planinu, prošli smo pored puta Padalište - Crkolez i čim smo prešli taj put, vaše snage su ponovo došle i mi smo se onda sklonili u planinu, a onda smo posle toga otišli u selo Učka. Alji Tahiri (Ali Tahiri) čija se kuća nalazila u tom selu nas je primio i mi smo proveli noć u njegovoj kući. Sledećeg jutra smo se probudili, tada je već celo selo bilo pobeglo u planinu i mi smo krenuli. Moja majka nije mogla da hoda, nju smo smestili u traktor, a mi ostali smo krenuli peške u planinu do mesta koje se zove Velika poljana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, ovo što sam vas pitao za traktor, samo je vaša majka bila na traktoru do Velike poljane, jer ona nije mogla da hoda, je li tako, a vi ste svi drugi išli peške? Da li sam vas dobro razumeo?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Moja majka je bila na traktoru koji je pripadao kući u kojoj smo proveli noć u Učki i poneli smo neke stvari koje smo sa sobom poneli u planinu, a pošto nismo svi mogli da se popnemo na traktor, onda smo samo na njega stavili majku, a mi ostali smo pešačili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali sa tog mesta, kako ja shvatam iz vaše izjave, vi ste hodali ka Rožajama, znači prešli ste i u Crnu Goru i otišli u Rožaje za dve noći i tri dana. Je li to tako ili ne?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tada sa vama bila i vaša majka? Da li je i ona hodala sa vama dve noći i tri dana?

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Moja majka nije mogla da hoda. Nije mogla da hoda brzo, hodala je sporo i kasnila. Moj brat Jeton i ja smo je pridržavali i tako smo uspeli da prevalimo taj put u dve noći i tri dana i tako smo na kraju konačno došli do Rožaja, a u Albaniju smo otišli autobusom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz Rožaja.

SVEDOK IMERAJ – ODGOVOR: Da. Iz Rožaja u Albaniju autobusom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala. Nemam više pitanja.

SUDIJA MEJ: Gospodine Kej.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Nemam pitanja.

TUŽILAC RAJNEFELD: Nemamo dodatnih pitanja.

SUDIJA MEJ: Gospođice Imeraj, time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite pred Međunarodnim sudom, sada možete da idete.

SVEDOK IMERAJ: Hvala što ste me pozvali da dođem ovamo.

SUDIJA MEJ: Gospodine Sakson (Saxon). Ne znam ko je sledeći svedok. Smatram da, budući da je petak, možda bismo sada mogli i da završimo. Imamo još 10 minuta do kraja.

TUŽILAC SAKSON: Časni Sude, u redu.

SUDIJA MEJ: Ko je sledeći svedok?

TUŽILAC SAKSON: Časni Sude, sledeći svedok je Behar Hadžiavdiju (Behar Haxhiavdiu).

SUDIJA MEJ: U redu. Onda ćemo tog svedoka da saslušamo u ponedeljak ujutru.

TUŽILAC SAKSON: U redu. Mislim da gospodin Rajnefeld želi da postavi pitanje Pretresnom veću.

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, veoma kratko. Izjava svedoka K-13 je sada na raspolaganju i molim da vam se to dostavi. A drugo, odgovarajući na vaše pitanje o gospodinu Sokoliju...

SUDIJA MEJ: Možemo li... Idemo jedno po jedno. Idemo na K-13.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala. Imamo ovde kopije izjave po Pravilu 92bis od svedoka K-13 i molim da se to označi kao dokazni predmet u ovom postupku.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Rajnefeld. A šta ste želeli još da kažete?

TUŽILAC RAJNEFELD: Dobro. Trenutak, moramo da dobijemo dokazni broj. Mislim da će to da bude 302. Ova druga stvar tiče se pitanja koja mi je Sud postavio o gospodinu Sokoliju, osmom svedoku. Koliko sam ja shvatio, on je radio za Tužilaštvo izvestan vremenski period, ali on nije radio za Tužilaštvo kada je ovde svedočio. On je radio kao prevodilac na nekim izjavama svedoka u jednom drugom periodu. Iskaz koji je dao pred ovim Sudom odnosio se na vremenski period koji je prethodio vremenu kada je bio prevodilac. Dakle, radi se o istom čoveku. Da, on je radio za Tužilaštvo izvesno vreme, ali ne u ono vreme o kojem je svedočio i ne u ono vreme kada je svedočio. Dakle, to je najbolji odgovor koji mogu da vam dam.

SUDIJA MEJ: Hvala. A dokazni broj za ovaj paket?

sekretar: Original izjave K-13 će da nosi broj 302 i to pod pečatom. Prva redigovana verzija će da bude broj 302A, a javna redigovana verzija će da bude 302B. 302A je pod pečatom.

SUDIJA MEJ: Sada prekidamo raspravu i nastavljamo u ponedeljak u 9.00.